

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#135–June 2026

Summary

Hoofdartikel - Éditorial (Gilbert Menne)	3
--	---

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Le château de Chantilly et Senlis Claudine Clabots.....	4
• Cultuurhistorische ontdekking van Cambodja Patrick De Groot	10
• La Croatie insulaire : l'art de vivre au cœur de la nature Maïté Lanthin	18
• Denemarken, de Vikings achterna (deel 4) Jean Pierre Demarsin en Maria Opsommer	21
• Le Pays basque, une des plus belles régions françaises José Burgeon	26
• Gran Canaria, waarin een klein eiland groot kan zijn Karel Meuleman.....	30
• In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute (deel 16) Patrick Perck.....	33
• A tourist takes a picture... in Melchtal (Switzerland) Karel Meuleman.....	36
• Een mooie dag in Mons Patrick Perck	37
• Le Lion de Waterloo rugit de plaisir Gilbert Menne.....	38

Vient de paraître | Juist verschenen

• Îles grecques, murmures d'azur et de lumière Gilbert Menne	40
• Knokke in het Interbellum Patrick De Groot	40

Activités UBJET | UBJET activiteiten

• Algemene Vergadering in het kasteel van Moerkerke Patrick Perck	41
• Assemblée générale à Moerkerke (Damme) Francis Deneef.....	43

Advertising rates Editorial committee Contact	46
---	----

UBJET | Extra

- **Plus de photos d'articles dans ce magazine sur** www.ubjet.org/extra
- **Meer foto's bij artikels in dit magazine vind je op** www.ubjet.org/extra
- **More pictures of articles in this magazine can be found at** www.ubjet.org/extra

Le prochain numéro paraîtra en septembre 2026. Les textes et photos doivent parvenir au rédacteur en chef avant le 1er août. Het volgende nummer verschijnt in september 2026. Teksten en illustraties moeten bij de hoofdredacteur binnen zijn vóór 1 augustus.
Front Cover : Strandhuisje in ÆrØ ©Photo : Maria Opsommer

Hoofdartikel

Onze Algemene Vergadering van 14 maart, ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van UBJET, in het prachtige kader van het Kasteel van Moerkerke, was een ongezien succes. Op 25 mei 1951 werd immers in Brussel de Belgische Unie van Toeristische Schrijvers en Journalisten opgericht.

Onze Unie is de oudste en grootste vereniging op dit gebied in België. De huidige veertig leden, Nederlandstalig en Franstalig, moeten voldoen aan productiviteitscriteria. Zo kunnen wij de geloofwaardigheid van onze leden garanderen tegenover de betrokken publieke en private organisaties. De bijgewerkte ledenlijst is terug te vinden in de online gids op onze website www.ubjet.org.

TRAVELLING NEWS is ons officieel orgaan en ons uithangbord. Sinds 1951 informeert het tijdschrift zijn lezers over de reizen en ontdekkingen van zijn auteurs en over toeristisch nieuws in al zijn facetten in België en in het buitenland.

In het kader van ons jubileum heeft de Raad van Bestuur beslist dat de vier edities in 2026 elk vergezeld zullen worden van twee speciale nummers in elke taal. Deze speciale nummers bevatten in totaal een selectie van 71 artikelen in het Frans en 60 artikelen in het Nederlands, verschenen in het magazine tussen 2017 en 2025, van nummer 101 tot en met nummer 132.

Ik twijfel er niet aan dat dit initiatief veel bijval zal kennen bij het publiek en onze trouwe lezers. Ik ben er ook van overtuigd dat het talrijke nieuwe abonnementen zal opleveren. Moet er nog aan herinnerd worden dat een abonnement op Travelling News gratis is, op eenvoudig verzoek via het e-mailadres info@ubjet.org?

Onze lezers vinden in dit huidige nummer twee artikelen en fotoreportages over het verloop van onze Algemene Vergadering. Op onze website www.ubjet.org vindt u bovendien, onder de rubriek Extra van Travelling News, een fotomontage van deze mooie dag.

Ik wens al onze lezers een mooie zomer toe, vol prachtige reizen en boeiende ontdekkingen.

Gilbert Menne

Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Éditorial

Notre Assemblée générale du 14 mars à l'occasion du 75e anniversaire de l'UBJET, dans le cadre exceptionnel du château de Moerkerke, fut un succès sans précédent. C'est en effet le 25 mai 1951 que fut fondée à Bruxelles l'Union belge des Journalistes et Écrivains du Tourisme.

Notre Union est la plus ancienne et la plus grande association en ce domaine en Belgique. Ses quarante membres actuels, francophones et néerlandophones, doivent répondre à des critères de productivité. C'est ainsi que nous pouvons garantir aux organismes publics et privés concernés la crédibilité de ceux-ci. Leur liste à jour figure dans le répertoire en ligne sur notre site www.ubjet.org.

TRAVELLING NEWS est notre organe officiel et notre porte-drapeau. Depuis 1951, la revue informe ses lecteurs sur les voyages et découvertes de ses autrices et auteurs ainsi que sur l'actualité touristique en Belgique et à l'étranger.

Dans le cadre de notre jubilé, le Conseil d'administration a décidé que les quatre éditions en 2026 soient accompagnées chacune de deux numéros spéciaux dans chaque langue. Ces numéros comprennent au total une sélection de 71 articles en français et de 60 articles en néerlandais ayant paru dans le magazine entre 2017 et 2025, du numéro 101 au numéro 132 de la revue.

Je ne doute pas que cette initiative rencontrera un grand succès auprès du public et de nos fidèles lecteurs. Je suis convaincu également qu'elle suscitera de nombreuses affiliations à notre revue. Faut-il rappeler que l'abonnement à Travelling News est gratuit, sur simple demande sur le mail info@ubjet.org ?

Nos lecteurs trouveront dans le présent numéro deux articles et reportages photographiques sur le déroulement de notre Assemblée générale. Vous trouverez aussi sur notre site www.ubjet.org, sous l'onglet Extra de Travelling News, un montage de photos de cette belle journée.

Je souhaite à tous nos lecteurs un bel été plein de beaux voyages et de passionnantes découvertes.

Gilbert Menne

Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

Le château de Chantilly et Senlis

© Texte : Claudine Clabots © Photos : Francis Vrancken

Château de Chantilly

Situé dans l'Oise, à 40 km de Paris, le château vaut largement le détour. Nous avons eu la chance de le voir sous le soleil d'automne et y ajoutons la cerise sur le gâteau : un spectacle féerique inoubliable donné par les chevaux et poneys du haras. Il nous a réellement enchantés. Quant à Senlis, cette terre marquée par l'histoire est une halte incontournable dans la région.

LE CHÂTEAU DE CHANTILLY

Ce lieu fut profondément marqué par un homme, Henri d'Orléans duc d'Aumale, dont on peut admirer l'émouvant gisant dans la chapelle et la statue à cheval devant l'entrée. Il légua à sa mort en 1886 sa propriété à l'Institut de France, à la condition que rien ne change dans la disposition des 800 œuvres d'art du musée. Il était le 5e fils de Louis-Philippe, le dernier roi des Français, et avait hérité de l'immense fortune des Condé. Il fut Gouverneur général d'Algérie à l'âge de 21 ans. Homme de lettres, historien, chef militaire, homme politique il était surtout un passionné d'art et un exceptionnel collectionneur.

Un très intéressant documentaire de Stéphane Bern détaille la vie de cet homme appelé *le magicien de Chantilly*. Il est visible sur le site de *Secrets d'histoire*. Le château abrite la seconde collection de peintures anciennes en France après Le Louvre

Le musée Condé est le seul, avec Le Louvre, à conserver 3 tableaux de Raphaël. La peinture italienne y est bien représentée. La collection d'arts graphiques est l'une des plus prestigieuses de France. Le Duc s'intéressait aussi à la photographie dès les années 1850.

LES APPARTEMENTS

Reflète des arts décoratifs français du XVIIe et XVIIIe siècles, ces appartements valent largement la visite. Une salle étonnante est décorée de singes. Il est conseillé de les visiter accompagnés d'un guide. Des expositions temporaires y sont prévues. Ils sont très richement meublés. La bibliothèque est énorme et contient un ouvrage unique au monde : *les très riches heures du Duc de Berry*, qui est visible en détails sur le site internet.

LA CHAPELLE DES CONDÉ

Elle abrite le monument funéraire élevé pour contenir les cœurs des Condé. Il est très impressionnant et représente six figures monumentales en bronze noir que le Duc d'Aumale a placées après les troubles de la Révolution. C'est d'ailleurs lui qui avait fait reconstruire le château et les cœurs ont heureusement été préservés des destructions révolutionnaires par Alexandre Lenoir, fondateur du musée des Monuments français.

LES ECURIES

Ce sont les plus grandes écuries princières du monde. Elles abritent un *musée vivant du cheval* qui fut restauré grâce à l'intervention de son altesse l'Aga Khan, un passionné des chevaux. Ce musée est bien fourni en accessoires pour la cavalerie, une sellerie, des attelages, des gravures représentant des chevaux... Des spectacles y sont régulièrement organisés. Il faut réserver puis se présenter devant l'entrée une demi-heure avant l'évènement. C'est une femme qui, depuis 2006, dirige la Compagnie équestre du château, Sophie Bienaimé. Elle poursuit l'œuvre de son père. Elle présente 3 grands spectacles par an dont un avant Noël. Nous avons eu la chance d'en voir un : *Un jour à Paris*. Nous étions replongés dans la vie de la capitale avec ses fêtes, ses marchands de rues, ses habitants en costume. La fin se terminait en apothéose avec un feu d'artifice. Il faut se renseigner pour les dates.

Spectacle équestre

Tombeau des Condé

Statue dans le mausolée des Condé

Buste Musée du cheval

Musée du cheval

Décor de la piste équestre

Diane la chasseresse

LES JARDINS

Les parterres à la française sont particulièrement beaux à l'automne avec comme décor la forêt aux teintes rouges et pourpres. Dessinés au cours de la 2e moitié du XVIIe siècle par André Le Nôtre, le jardinier de Louis XIV à Versailles, ils furent commandés par le Grand Condé, Louis II de Bourbon. Cet artiste avait réussi un exploit : faire construire le Grand canal de 2,5 km ! Grâce à une restauration en 2009 les jets d'eaux atteignent une hauteur incroyable de 5m. Les perspectives y sont impressionnantes mais cela manque un peu de fleurs. Le jardin anglo-chinois avec ses maisonnettes rustiques a servi de modèle pour le Petit Trianon. Le jardin anglais du XIXe siècle, entre le château et les écuries, est égayé de fabriques romantiques dont une belle Vénus, déesse de l'Amour et de la beauté.

Le château regorge d'agréables découvertes pour les petits et les grands. Un labyrinthe, une aire de jeux, des voiturettes et un petit train réjouissent les enfants. Un livret-jeu prévoit un parcours d'une heure 30 avec des énigmes. Des journées des plantes enchantent les visiteurs, tout comme les *pique-niques en blanc* en juin. N'oubliez pas d'y déguster la délicieuse crème dans le restaurant : une halte reposante.

LE POTAGER DES PRINCES

C'est un parc classé *jardin remarquable*. Vos enfants seront enchantés de découvrir des animaux en semi-liberté. C'est pour eux un lieu pédagogique avec de nombreux spectacles. En été, un festival s'installe sur la saisissante scène du Théâtre de la Faisanderie. Ce site s'est agrandi avec son jardin japonais, le seul de l'Oise, et en créant le premier jardin potager de ce pays du soleil levant. Ils peuvent participer à un jeu de piste en lien avec les célèbres fables de La Fontaine. Un magnifique paon blanc vous accueille en déployant sa superbe roue étoilée.

LA CITÉ DE SENLIS

Cité royale, elle fut dès l'époque romaine un site important appelé alors *Augustomagus*. Au IIIe siècle elle était protégée par une muraille de 4m d'épaisseur flanquée de 30 tours dont la majeure partie subsiste encore. Au centre du parc siègent les ruines du château royal, lieu d'élection d'Hugues Capet vers 980. Cet homme fut roi des Francs de 987 à 996. Fondateur d'une dynastie capétienne qui prit fin en 1328, il fut le premier à abandonner le germanique pour l'ancien français. D'autres rois y séjourneront et, plus tard, l'illustre Maréchal Foch y résidera entre 1916 et 1918. Dans ce parc on admire une

**OFFICE
DE TOURISME**
CHANTILLY-SEN LIS

©Studio Bruno Cohen

©Hauts de France-Tourisme - Vincent Colin

**Welkom bij de ontmoeting
tussen natuur en geschiedenis**
*Bienvenue à la rencontre
de la Nature et de l'Histoire*

chantilly-senlis-tourisme.com

Eglise de Senlis

Vitrail de Senlis

Cathédrale de Senlis

Vierge de Senlis

belle statue représentant Diane la chasseresse. La promenade sur les remparts permet d'apercevoir les alentours et la rivière la Nonette. De nombreuses confréries religieuses y ont vécu et certains couvents sont accessibles dans la ville lors d'expositions. Il n'est cependant pas conseillé d'y circuler en voiture.

LES MUSEES.

Le musée de la Vénerie expose des trophées, dessins, gravures, photographies et objets d'art ainsi que des accessoires qui servaient lors des chasses à courre. *Le musée des Spahis* est consacré à l'histoire de cette cavalerie de braves venus d'Afrique du Nord et qui ont combattu avec l'armée française sans avoir beaucoup de reconnaissance de la part de ceux qu'elle avait sauvés. Ce musée n'est accessible que les week-ends.

Le musée d'art et d'archéologie, dans l'ancien palais épiscopal, un très beau cadre, permet d'admirer des vestiges gallo-romains et un habitat d'époque. Dans la salle voûtée du XIVe siècle se trouvent de rares sculptures gothiques issues de la cathédrale.

LA CHAPELLE ROYALE SAINT-FRAMBOURG

Restaurée par la Fondation Cziffra, ce pianiste d'origine hongroise célèbre qui sauva le monument de la destruction en 1973. C'est le lieu fondateur de la dynastie des rois capétiens et neuf vitraux ont été réalisés par Jean Miro, l'ami du pianiste. La chapelle est, il va de soi, dédiée à la musique et aux concerts et festivals.

LA CATHEDRALE

Réputée pour son élégante tour-clocher et ses façades ouvragées elle se distingue par la finesse de ses voûtes et la richesse de son portail. Elle fut principalement construite durant l'âge d'or de la ville au XIIe siècle. Cette cathédrale Notre-Dame fait partie des premiers édifices gothiques de France. Il y a régulièrement des travaux rendus nécessaires du fait que la façade est en calcaire fragile. Les chapiteaux sont ornés de très belles sculptures. Une magnifique Vierge à l'enfant attire le regard.

Gisant du Duc d'Aumale

Le Prince de Condé

La Vierge par Raphaël château

La cathédrale abrite la relique de la mâchoire de Saint-Rieul. Il fut le premier évêque de Senlis et évangelisateur de la Gaule au IIIe siècle. Venu se recueillir sur sa tombe Clovis, le premier roi chrétien, voulut repartir avec quelques souvenirs. L'évêque consentit à arracher une dent de la mâchoire qui se mit à saigner miraculeusement. Clovis emporta la dent mais lorsqu'il voulut sortir de la cité, les portes se refermèrent toutes seules pour lui barrer le passage. Légende ou réalité ?

INFO

- Nous avons logé à l'hôtel Kyriad 2* rue des Fougères à Chantilly à quelques minutes du château. Bon petit déjeuner sucré/salé, accueil sympa, 2 chambres pour personnes à mobilité réduite, parking gratuit, prix compétitifs. Téléphone : +33 3 44 58 13 12.
- Nous avons eu la chance de découvrir le restaurant *Le Vertugadin*, à côté du parc du domaine de Chantilly. Parking aisé et adresse très réputée en partie grâce à la bonne cuisine et aussi à la verve de son patron qui est très atypique. C'est lui qui sert à table avec beaucoup d'enthousiasme et de convivialité. Il nous a conseillé de ne pas prendre d'entrée et heureusement car les plats sont très copieux. Les crêpes au Grand-Marnier suffiraient à elles-seules mais le plat principal était tout aussi délicieux. Et que dire des profiteroles ? Une soirée très originale. 44 rue du Connétable. www.vertugadin.com.
- Le restaurant *l'Escapade* à Senlis - Très bien situé à côté de l'autoroute cet hôtel/restaurant de la chaîne Best Western 4* propose des chambres de grand confort et une piscine intérieure ainsi qu'un grand parking, un sauna et un centre de fitness. Le restaurant présente de nombreux plats traditionnels qui raviront vos papilles. Des dîners végétariens sont possibles et des menus enfants se terminent par un dessert très apprécié des petits. Cet établissement est fermé le samedi midi et il est conseillé de réserver à cause des groupes. L'accueil y est particulièrement chaleureux et professionnel. Les chiens sont autorisés. Il se trouve à 5 km du parc Astérix. Mail contact@hotel-escapadesenlis.com.
- Site intéressant : www.chantilly-senlis-tourisme.com. Mail pour le potager des Princes : contact@potagerdesprinces.com.

Cultuurhistorische ontdekking van Cambodja

©Tekst en foto's: Patrick De Groot

Angkor Wat

Koninklijk Paleis

Dit ZO-Aziatische land (181.035 km², 18 milj. inw.) is bij velen alleen bekend omwille van 's werelds grootste tempelcomplex Angkor Wat en om het traumatische oorlogsverleden. De geopolitieke toestand is nog steeds erg gespannen door het grensconflict met Thailand, dat het beroemde Unesco-tempelgebied van Preah Vihear opeist. Van het Franse Protectoraat (1863-1953) blijven tal van koloniale gebouwen over en die worden volop gerestaureerd. De beruchte genocide van het Rode Khmer-regime (1975-1979, o.l.v. Pol Pot) blijft nazinderen. Het land (toen Kampuchea) werd gereorganiseerd naar legermodel met de Angkar als opperste organisatie.

Het verschrikkelijke regime probeerde het land radicaal om te vormen tot een agrarisch Utopia en roeide ca. 1/4de van de bevolking uit (= genocide). Op 7/1/1979 bevrijdden de Vietnamezen de hoofdstad Phnom Penh en daarmee eindigde het bloedige regime van de Rode Khmer, die trouwens (naast de legers van Cambodja en Vietnam) naar schatting 6 milj. landmijnen legden, die nog steeds slachtoffers maken. Naar schatting is 20% nog niet ontploft (vooral in het grensgebied met Thailand). Daarna volgden een burgeroorlog en een guerillaoorlog (tegen Vietnam), waar pas een einde aan kwam door het Vredesakkoord van Parijs op 23/10/1993.

Cambodja is als toeristische bestemming in opmars: in 2024 telde men 6,7 milj. internationale toeristen (+23% t.o.v. 2023) met 9,9% uit Europa (Frankrijk nr.1). Voornaamste herkomstlanden zijn Thailand, Vietnam, China, Laos en de USA. Het vorige piekjaar was 2019 (6,6 milj. aankomsten) maar 2020 en 2021 (COVID) kende een dramatische terugval. Angkor Wat is de belangrijkste toeristische trekpleister. Wij nemen u mee op ontdekkingsstocht, vooral langs de ontelbare tempels, het meer Tonle Sap en de majestueuze Mekong, de toeristische hoofdstad Siem Reap en de dynamische hoofdstad Phnom Penh.

PHNOM PENH

Wij landen op de splinternieuwe (door Chinezen betaalde) luchthaven, geopend in oktober 2025. Het internationaal toerisme groeit. In 2024 telde men 227 hotels. Tijdens de verovering door de Rode Khmer in 1975 werd de bevolking uit de stad verdreven. Phnom Penh werd tot aan de bevrijding (door de Vietnamezen op 7/1/1979) een spookstad.

Phnom Penh (2,5 mil. inw.) is een ware ontdekking met een prachtige mix van koloniale (Franse) architectuur en veel recente (vnl. door China betaalde) wolkenkrabbers (b.v. de Vattanac Capital Tower). Bezoek 's avonds een skybar en geniet van een indrukwekkend stadsbeeld. Het best start men met een interessante stadsrondrit met de tuktuk.

Cambodja is een koninkrijk: het uitgestrekte domein van het Koninklijk Paleis omvat o.m. de troonzaal, de gouden Boeddha (versierd met 9.584 diamanten) in de beroemde Zilveren Pagode (met 5.329 zilveren vloerblokken), de koninklijke schatkamer, de villa van Napoleon III, 2 stoepa's en de 640m lange muurschildering Reamker. Het eigenlijke paleis (niet te bezoeken!) waar de koning woont werd door de Fransen gebouwd (1866), toen Phnom Penh hoofdstad werd.

Het Onafhankelijkheidsmonument werd opgericht in 1958 ter herdenking van de Cambodjaanse onafhankelijkheid op 9/11/1953. In elke provinciehoofdstad werd zo'n monument opgericht. Cambodja werd (opnieuw) een koninkrijk met koning Sihanouk. De Franse koloniale wijk is volop in restauratie, met o.m. de Post, de Nationale Bibliotheek en het Gouvernement. De historische Franse ambassade werd verfilmd in de dramatische film *The Killing Fields* uit 1984.

Het Hotel Le Royal (1929, van de legendarische hotelgroep Raffles) is het bekendste hotel. Het art deco treinstation (1932) is volledig gerestaureerd, alsook de door veel

Panorama op Phnom Penh

Central Market

toeristen bezochte Central Market (Phsar Thmey) in art deco. De oorsprong (anno 1372, naam betekent de heuvel van mevrouw Penh) van de stad ligt bij de heuvel met de Wat Phnom tempel. Het Nationaal Museum (1920) is een must voor archeologische en historische aspecten. Het meest aangrijpend is het Genocidemuseum Tuol Sleng (°1979), de beruchte gevangenis of kamp S-21 (Security Prison) van de Rode Khmer met in totaal zo'n 15.000 gevangenen (amper 23 overlevenden!) die vooral op 15 km buiten de stad vermoord werden in het grootste Killing Field van Choeung Ek. Er is een wandeltraject met gruwelijke taferelen en een stoepa (°1988) met 8.000 doodshoofden.

Genocidemuseum Tuom Sleng

Riviercruise

Maak een riviercruise bij zonsondergang op de Mekong en de zijrivier Tonle Sap (met langs de oever de heraan-gelegde boulevard) met een prachtig zicht op het verlichte Koninklijk Paleis.

LOUDONG

Oudong ligt op 40 km en is de oude hoofdstad (1618 tot 1866, nadien verplaatst naar Phnom Penh) van het Angkorrijk met tal van tempels, stoepa's en een vijver. Hier kan je contact maken met de (in het oranje geklede) monniken.

BATTAMBANG

De 3de grootste stad (na de hoofdstad en Siem Reap) en hoofdstad van de gelijknamige provincie, is toeristisch in ontwikkeling en gaat prat op haar koloniale (Frans) erfgoed: o.m. met het Gouvernementsgebouw en het art deco station. De stad is één van de best bewaarde steden van ZO-Azië. De centrale markt Psar Nat (art deco, 1936) is ook de moeite waard.

Een aparte niet te missen attractie is het non-profit kunstencentrum Phare Ponleu Selpak (°1986 om de door het Rhode Khmer opgedoekte Cambodjaanse kunstleven te laten heropleven) met o.m. het Phare Battambang Circus. De grotten van Phnom Sampov liggen in de buurt: elke avond bij zonsondergang vliegen miljoenen vleermuizen uit de grotten, op zoektocht naar voedsel.

SIEM REAP

Dit is met voorsprong het belangrijkste toeristische centrum (en mooiste stad) van Cambodja (= toegangspoort tot Angkor Wat) met jaarlijks ca. 1 miljoen toeristen (maar vóór de COVID 3x meer!). Tijdens de COVID heeft men het stadscentrum grondig en succesvol vernieuwd. Er zijn 179 hotels (2024), verschillende met 5*. De nieuwe internationale luchthaven (uiteraard een Chinese investering) dateert van 2023. In het oude stadscentrum ligt de oude markt en de horecastraat Pub Street. Het Grand Hotel d'Angkor Siem Reap (1932, groep Raffles) is het bekendste en oudste koloniale hotel. Vlakbij ligt de Koninklijke residentie. Het Angkor Nationaal Museum heeft 7 galerijen, o.m. over de Khmer civilisatie, Boeddhisme, Angkor Wat, Angkor Thom en de Apsara, de beroemde traditionele dans van de "hemelse danseressen" die ook voor toeristen wordt opgevoerd.

Boek vanuit Siem Reap excursies naar de tempels van Koh Ker (Unesco, met de piramidetempel als blikvanger) en de tempelruïnes van Beng Mealea (traject op loopplanken).

ARCHEOLOGISCH PARK ANGKOR WAT

Volgens Lonely Planet 's werelds toeristische topbestemming nr. 1, is tevens 's werelds grootste tempelcomplex en het nationale symbool van Cambodja (dat ook op de vlag staat) en Unesco Werelderfgoed (1992). Bij het onthaal zijn er 47 kassa's, waar buitenlanders min. 37

Contact met de monniken in Oudong

Koh Ker

Ta Prohm

dollar betalen voor 1-dag ticket (maar je kan gerust 3 dagen nemen). Vóór de COVID telde men jaarlijks 5 miljoen toeristen! Dit enorme (203 ha) en overweldigende complex (vooral in zandsteen, Khmer baksteen en lateriet) in de jungle dateert vooral uit de late 12de e. en was oorspronkelijk een heiligdom voor de hindoes (vanaf de 16de e. ook voor de boeddhisten, nu is in Cambodja 96,5% boeddhist). Angkor Wat (= stadstempel) was het hart van het Angkor koninkrijk en was de laatste hoofdstad van het Kmer-tijdperk. Het Angkortijdperk begon in 802 (grondlegger was de zelfverklaarde koning Jayavarman II) en duurde tot 1431, hoewel het rijk al een eeuw daarvoor in verval was. In 1432 werd Angkor verlaten en pas in de 19de e. "herontdekt".

In het Archeologisch Park van Angkor Wat liggen tal van andere indrukwekkende tempels (met verdiepingen), zoals het Koninklijk Paleis met het Olifantenterras en vooral de Bayon (centraal gelegen in Angkor Thom, bekend om de reuzenhoofden met gezichten die in alle windrichtingen kijken) en de (nog in restauratie zijnde) prachtige tempel Ta Prohm, gewurgd door jungle(bomen). Toeristisch gezien is de site van Centraal Angkor

het belangrijkste met uiteraard het heiligdom Angkor Wat zelf (met slotgracht, 2 bibliotheken, de 4 poorten, galerijen, beelden en muurschilderingen zoals de Slag van Ramayana, de heilige waterbekkens).

HET MEER VAN TONLE SAP

Het grootste zoetwatermeer van ZO-Azië mondt uit in de Mekong. In het regenseizoen is het 4x groter dan in het droog seizoen! Het zit vol met vis en volgens de gids ook met slangen (zoals elders in Cambodja; maar wij hebben er geen gezien).

Een must is een boottocht op het meer (met visvangst als belangrijkste activiteit) langs mangroves en het grootste drijvende paaldorp Kompong Khleang: vaar langs tempels, een kerk, een school en een kruidenierswinkel.

Kompong Khleang

INFO

- Men heeft een internationaal paspoort nodig en een E-visum (30\$).
- GMT +7.
- Lange reis met meestal tussenstop in de schitterende nieuwe luchthaven van Doha. Het eenvoudigst is een begeleide groepsreis (de gidsen spreken Engels. Frans wordt amper gesproken). Beste reisseizoen is de droge periode november-maart (december en november zijn de toeristische topmaanden). Vermijd het moessonseizoen.
- Neem voorzorgen voor darmklachten (water is niet drinkbaar!) en malariapillen zijn aanbevolen in de jungle-gebieden. Pas ook op de landmijngebieden (de ontijdende zones zijn aangeduid). Lekkere Kmer-keuken (verwant aan de Thaise keuken) op basis van rijst en vis. Souvenirtip : koop de wereldberoemde zwarte Kampot-peper.
- Overall kan men met de Amerikaans dollar betalen. De lokale munt is de Kmer riel. De euro wordt nergens aanvaard (en is zelfs moeilijk om te wisselen).
- Besluit : dit land heeft alvast ons hart gestolen ! Noteer Cambodja gerust op jouw bucketlist !

Aanbevolen reisgidsen :

- Cambodge/Laos, Michelin guide vert, 2026, 576 p.
- Cambodja, Trotter, 2025, 320 p.
- Cambodja, National Geographic, 2024(6), 318 p.

La Croatie insulaire : l'art de vivre au coeur de la nature

© Texte : Maïté Lanthin - © Photos : Maïté Lanthin, K. Korlevic, August Dominus, Arme Müseler, Visitlošinj, Vladimir Franolic, Jandrosko, Miomirisni vrt, Museum of Apoxyomenos

Mali Lošinj

Mali Lošinj - Quai du front de mer

Au large du littoral croate, des centaines d'îles préservées s'égrènent, loin de l'agitation du monde. Ici, on marche, on nage, on navigue, on prend le temps. Villages de pierre, ports discrets et nature omniprésente forment un décor qui invite naturellement à ralentir. L'air marin, l'espace ouvert et le silence offrent un véritable ressourcement. Plus qu'une simple destination, la Croatie insulaire propose une manière différente de voyager : douce, durable, essentielle, une parenthèse où l'on se reconnecte à la fois à la nature et à soi-même.

DE ZAGREB A L'ADRIATIQUE : CAP SUR LOŠINJ

Rejoindre l'île de Lošinj depuis Zagreb, c'est déjà appréhender la diversité géographique et culturelle de la Croatie. La route quitte la ville continentale, s'enfonce dans les forêts sombres du *Gorski Kotar*, région montagneuse surnommée *l'oasis verte* de l'Europe et descend vers les villes portuaires du golfe de *Kvarner*, une vaste baie lumineuse de l'Adriatique. En approchant de *Rijeka*, la cité portuaire, le trafic, les façades colorées et le *Korzo*, artère piétonne emblématique, marquent l'entrée vers la côte et ses paysages maritimes. Après la ville, la route s'élève au-dessus de la mer, franchissant ponts et viaducs, jusqu'à l'apparition de l'île de Krk. Elle conduit ensuite à l'embarcadere de *Valbiska*, d'où part le ferry pour l'île de Cres. Sur le pont, la traversée se vit pleinement : le vent salé fouette doucement le visage, l'eau clapote contre la coque, et peu à peu, les premiers îlots apparaissent, silhouettes posées sur la mer. Le ferry accoste enfin dans le petit port de *Merag*, sur la côte orientale de Cres. La route reprend, serpentant entre collines de maquis et criques isolées, jusqu'au petit pont d'*Osor*, étroit passage qui relie Cres à l'île de Lošinj en une trentaine de minutes.

LOŠINJ: L'ÎLE DE LA VITALITE ENTRE TRADITION CLIMATIQUE ET MODERNITE

Située sur la côte adriatique, à l'extrémité orientale du bassin méditerranéen, Lošinj bénéficie d'eaux limpides et d'un microclimat marin doux et tempéré. En 1892, l'île est officiellement reconnue comme station climatique et balnéaire thérapeutique, rejoignant la grande tradition européenne des villes de cure aux côtés des destinations thermales et alpines les plus réputées. Sa renommée naît de la qualité exceptionnelle de son atmosphère : un air pur et iodé, chargé d'essences végétales, traversant pinèdes et maquis, capable de fortifier le souffle et de régénérer l'organisme. Dès la fin du XIXe siècle, les médecins austro-hongrois envoyaient leurs patients à Lošinj pour profiter de son air marin, propice à la convalescence. Plus d'un siècle plus tard, cette tradition climatique s'est transformée en une offre de bien-être raffinée, où nature et expertise médicale s'unissent dans des expériences reconnues internationalement. Parmi les adresses emblématiques, le Boutique Hôtel Alhambra & Villa Augusta illustre parfaitement cette alliance de nature et de raffinement. Surplombant l'Adriatique, son élégance Belle Époque se mêle au confort moderne du Cube Spa, avec soins personnalisés,

Hôtel Alhambra dans la baie de Cikot

Miomirisni Vrt - Le jardin odorant

piscine intérieure et espaces de détente ouverts sur la baie de Čikat, ses pins parfumés et sa plage de sable fin, à deux pas du centre-ville.

UN AIR CHARGÉ D'IODE ET D'HUILES ESSENTIELLES

À Lošinj, l'air n'est jamais neutre. Il parcourt l'île avant de nous atteindre, filtré par les bois, imprégné d'arômes sauvages, mêlé au sel de la mer. Il agit comme une inhalation à ciel ouvert. Cette alchimie entre souffle marin et végétation nourrit depuis plus d'un siècle la réputation thérapeutique de l'île. S'y promener revient à traverser une pharmacie végétale. L'île bénéficie de plus de 2.600 heures d'ensoleillement par an, de vents réguliers qui purifient l'atmosphère, et d'une végétation dense : pins d'Alep, lauriers, myrtes, romarin dont les huiles essentielles se diffusent naturellement. Un véritable aérosol végétal et marin, bénéfique pour les affections respiratoires et la fatigue nerveuse. Même la mer participe à cette douceur. Claire, stable, presque silencieuse, elle agit comme un miroir. On s'y baigne comme dans une eau thérapeutique. La ville principale, *Mali Lošinj*, Petit Lošinj en croate, en est le cœur animé et le principal port. Malgré son rôle central, elle conserve une atmosphère à taille humaine. Les maisons colorées bordent la baie, les ruelles descendent vers la mer, et très vite la nature reprend ses droits : criques discrètes, pinèdes odorantes, sentiers côtiers ouverts sur le large. On y marche plus qu'on ne s'y presse. Entre Istrie et Dalmatie, posée dans le golfe du Kvarner, l'île est surtout réputée pour son air singulier, mêlé d'iode, de sel et de résine, vif, léger et apaisant.

MIOMIRISNI OTOČKI VRT : UN JARDIN AROMATIQUE EXTRAORDINAIRE

À l'entrée de Mali Lošinj, le *Miomirisni otočki vrt*, le jardin insulaire parfumé, rassemble en terrasses toute l'âme végétale de l'île. Romarin, sauge, lavande, myrte, immortelle, thym, laurier, olivier, pins et de nombreuses autres plantes méditerranéennes libèrent au soleil leurs huiles essentielles, créant un subtil mélange d'effluves marines et aromatiques. Plus qu'un jardin botanique, c'est une promenade sensorielle : on y marche lentement, effleure les plantes, respire un concentré de parfums végétaux rappelant que l'air lui-même fait partie du remède. Tout semble pensé pour comprendre que les plantes ne sont pas un décor mais une présence active, un véritable baume pour le corps et l'esprit. Tout aussi extraordinaire est la maîtresse de ce lieu magique, Madame Sandra Nicolich, propriétaire et créatrice du jardin odorant.

Miomirisni Otočki vrt

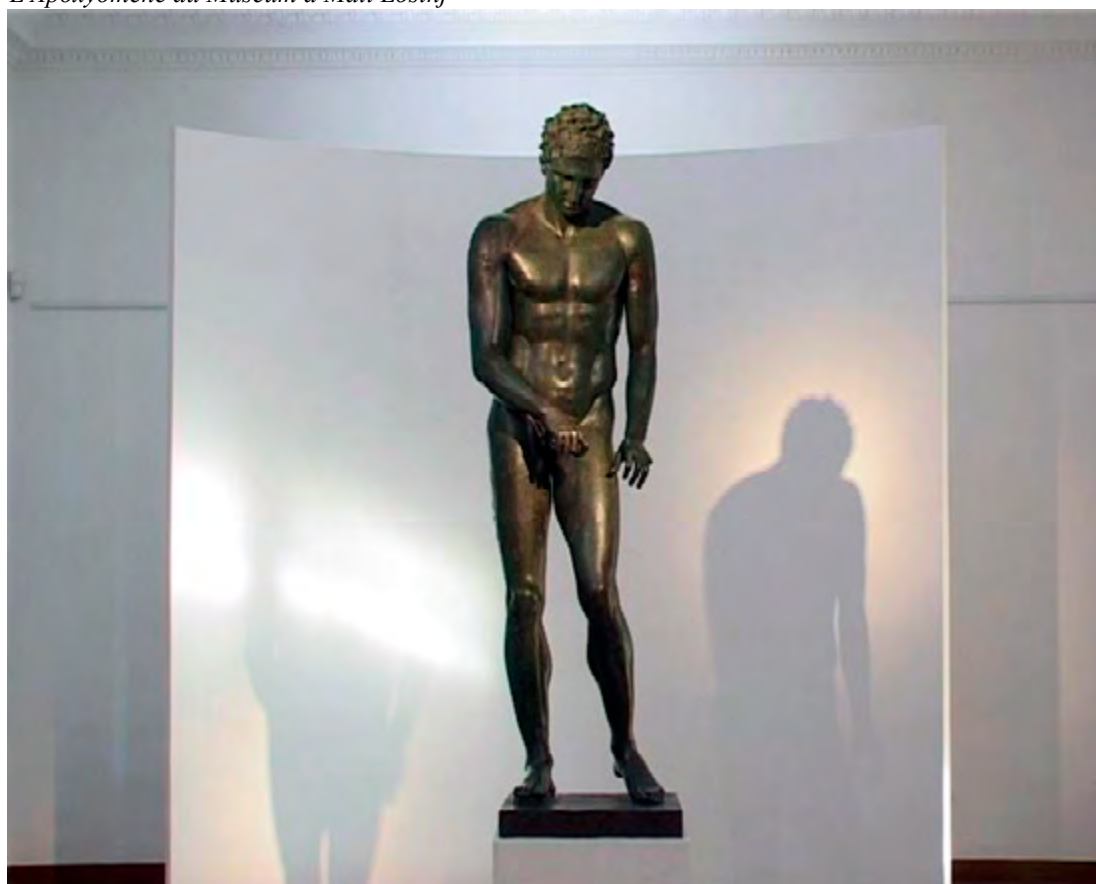
Miomirisni Otočki vrt

Vue du jardin odorant sur l'Adriatique

L'Apoxyomène au Museum à Mali Lošinj

Gradins de la salle immersive du Musée de l'Apoxyomène

Reconstitution de la statue de l'Apoxyomène lors de sa découverte

À la croisée de la préservation du patrimoine végétal et d'un tourisme immersif, cette passionnée de la nature a métamorphosé un terrain délaissé en un jardin riche de plus de 250 variétés de plantes aromatiques et médicinales. Elle organise ateliers, dégustations et expériences sensorielles invitant les visiteurs à découvrir les plantes autrement, dans une approche attentive aux sens et à la nature. Elle s'implique également dans des initiatives européennes dédiées aux plantes médicinales, promouvant un tourisme lent, éducatif et multisensoriel.

MALI LOŠINJ, CŒUR CULTUREL DE L'ÎLE

Le patrimoine se découvre au détour de chaque rue. Églises, monastères, villas Renaissance, basiliques et vestiges antiques rappellent l'histoire maritime et méditerranéenne de l'île. La ville concentre l'essentiel de cette vie culturelle avec plusieurs musées: le Lošinj Museum, dédié à l'art et à l'histoire locale, le Palača Fritzi, élégant centre d'expositions du XIXe siècle, et Nerezinac, un espace d'interprétation en plein air consacré au patrimoine naval. Mais le plus marquant reste le Museum of Apoxyomenos. Sa scénographie immersive offre au visiteur le rare sentiment d'une véritable rencontre artistique. Inauguré en 2016 dans le palais Kvarner, le musée a repensé l'intérieur pour mettre en valeur la statue de l'Apoxyomène et raconter son histoire, de sa découverte sous-marine à sa restauration minutieuse.

RENÉ WOUTERS: CE BELGE QUI A MARQUÉ L'HISTOIRE DE LOŠINJ

L'Apoxyomène de Croatie, en croate Hrvatski Apoksiomen, est une merveille de l'antiquité découverte en 1996 par un plongeur belge amateur, ouvrier communal de Herstal. Il explorait les fonds marins près de Vele Orjule, un petit îlot au sud-est de Lošinj, lorsqu'il

aperçoit, à une quarantaine de mètres de profondeur, une silhouette enfouie dans le sable. Il découvre alors un bronze antique remarquablement conservé: un athlète nu se raclant le corps avec un strigile, racloir typique des gymnases grecs pour éliminer huile et saleté de la peau après le sport. Datée de l'époque hellénistique, entre le IIe et le Ier siècle avant notre ère, la sculpture séduit par l'équilibre de ses proportions, la finesse du modelé et la justesse du mouvement. Elle fut sortie de l'eau en 1999 puis restaurée avec soin. Composée d'un alliage de cuivre et d'étain, avec incrustations rouges pour les lèvres et les mamelons, elle fut présentée à Zagreb, puis dans les plus grands musées internationaux. La statue est aujourd'hui installée au Museum of Apoxyomenos, musée conçu spécialement pour l'accueillir à Mali Lošinj. La découverte ne se fait pas d'un seul regard. On traverse d'abord des salles étroites, presque sombres, où le silence, la pénombre et des contenus audiovisuels racontent la mer, la fouille et la restauration. Puis, soudain, la lumière s'ouvre. La sculpture apparaît seule, au centre d'une grande salle blanche baignée de clarté naturelle. Aucun décor, aucune vitrine: seulement elle, isolée sur son socle, dans un face-à-face presque intime avec le visiteur. La scénographie transforme l'objet archéologique en présence vivante, presque humaine. Plus qu'une exposition, c'est une révélation. Le musée ne montre pas simplement une œuvre: il met en scène l'attente, l'approche et l'émotion de la découverte.

INFO

- Comment s'y rendre depuis Zagreb: Voiture (location): trajet: 3h30 à 4h traversée en ferry inclus.
- Ferry: compagnie maritime Jadrolinija, l'opérateur principal des ferries croates sur ces routes. Traversée dure environ 25 minutes, www.jadrolinija.hr/
- Office Croate du Tourisme, info@visitcroatia.be, www.croatia.hr
- Office de tourisme de la ville de Mali Lošinj, lošinj@visitlošinj.hr / www.visitlošinj.hr
- Agroturizam Miomirisni Vrt, Bukovica ul 16 51550 Mali Lošinj, info@miomirisni-vrt.hr / miomirisni-vrt.hr
- Museum of Phenomenons, www.muzejapoksiomena.hr/en/
- Boutique Hotel Alhambra, SLH Hotel: www.boutiquehotelalhambra.com/
- Apoxyomene, www.croatieturisme.com/statue-apoxyomene/

Denemarken, de Vikings achterna

© Tekst en foto's : Jean Pierre Demarsin en Maria Opsommer

Deze tekst is geschreven als commentaar bij de beelden en videofragmenten van de audiovisuele documentaire over Denemarken.

DEEL 4: FUNEN

«Jullie zijn vast wel eens op het platteland geweest en hebben daar een echte boerderij met een rieten dak gezien. Mos en kruiden groeien daar vanzelf. De muren staan scheef, de ramen zijn laag en er kan er maar één open.»

Dit is het platteland, zoals Hans Christian Andersen het schilderde bij het begin van één van zijn sprookjes. Andersen werd geboren te **Odense**, de hoofdplaats van Funen. Funen ligt tussen Jutland en Seeland en is het tweede grootste eiland van Denemarken. Odense is een naam uit de Vikingtijd, de plaats waar de god Odin zou hebben gewoond. Het is een van de oudste handelssteden van Denemarken. Odense is nu de derde grootste stad van Denemarken met 180 duizend inwoners. Tijdens de laatste 20 jaar is er in de stad veel gerenoveerd en gebouwd. Sommige vakwerkhuisen in de oude wijk, maken deel uit van het cultuurhistorisch stadsmuseum, plaatsen met allerhande activiteiten. Er zijn tentoonstellingen over de geschiedenis van de stad en interactieve speeltentoonstellingen voor gezinnen met kinderen.

Toen het textielbedrijf « Brandts Klaedefabrik » in 1977 de deuren sloot, kregen de fabrieksgebouwen een nieuwe functie, als woonomgeving met kleine bedrijven, cafés en eetgelegenheden, en als cultuurcentrum met ondermeer een museum voor kunst en beeldcultuur. De tentoonstellingen betreffen zowel internationale als Deense kunstwerken en fotografie. Ook hier zijn er educatieve programma's en activiteiten voor kinderen.

Wie Odense met de trein bezoekt, kan reeds bij aankomst zien dat de sprookjesschrijver hier een prominente plaats inneemt. Overal in de stad staan er kunstwerken die verwijzen naar de schrijver en zijn sprookjes. En je kan er een wandeling maken in het voetspoor van Andersen,

Odense HC Andersen

Odense HC Andersen toneel

Odense huis HC Andersen

met of zonder gids. Zo kom je bij zijn geboortehuis dat nu deel uitmaakt van een recent modern museumcomplex. De ronde gebouwen uit glas en hout, met groene daken en geïntegreerde tuinen, zijn het werk van een Japanse architect. In een van de ruimten zijn enkele persoonlijke bezittingen van Andersen tentoongesteld: zijn reistas, pen en schaar ... Andersen was ook een meester in de kunst van het papierknippen. Het huisje, waar hij als kind woonde, had, naast een keukentje, slechts 1 kamer die gebruikt werd als schoenmakerij, leef- en slaapruijnte. Een gelukkige jeugd kende hij er niet. Als veertienjarige trok hij alleen naar Kopenhagen, met het idee naar Odense terug te keren als een beroemd man. Al was het begin uiterst moeilijk, toch slaagde hij in zijn opzet. Hij schreef toneelstukken, reisverhalen, romans en andere werken, maar werd tenslotte beroemd door zijn sprookjes. Zijn eigen leven was een sprookje. Het lelijke Deense eendje had een droevige en armoedige jeugd. Het werd een statige zwaan, die werd bewonderd en in gezelschap van koningen en prinses vertoefde. Het «sprookjespark» ligt niet ver van de domkerk. Als het weer het toelaat, kan men hier tijdens de zomervakantie een optreden bijwonen over de sprookjes van Andersen. Naast de professionele acteur, zijn de spelers voornamelijk schoolkinderen.

«In Funen is alles anders dan in de rest van de wereld en wie zich de moeite getroost om te luisteren, kan dit beamen. De bijen gonzen met een speciaal Fuuns accent. En wanneer de paarden hinniken en de koeien loeien, dan kan eenieder horen dat het hier anders klinkt».

Neen, geen sprookje van Andersen. Dit zijn de woorden van de Deense componist **Carl Nielsen** (1865 - 1931). In het museum-huis te Nørre Lyndelse kan je kennis maken met de leefwereld waarin Carl Nielsen opgroeide. Toen hij zes was, begon hij viool te spelen en op zijn negende componeerde hij zijn eerste polka. Hij begon zijn muzikale carrière in het leger te Odense. Daar viel hij als veertienjarige jachthoornspeler op door zijn muzikaal talent. Het Carl Nielsen museum te Odense geeft een beeld van zijn leven en zijn werk. Hij schreef symfonieën, opera's, kamermuziek, liederen... muziek, waar de Deense cultuur in verweven zit. Hij werd beschouwd als muzikale outsider en kreeg pas na zijn dood erkenning in binnen- en buitenland.

In Funen zijn er opvallend veel kastelen en landhuizen. Geen wonder, het was de duivel die deze begerenswaardige optrekjes gelijkmatig over Denemarken aan het uitstrooien was. Maar toen hij over Funen liep, kwam er een scheur in de juten zak en de landhuizen tuimelden met tientallen naar buiten.

Odense Brandts Klaedefabrik

Odense huis HC Andersen

Egeskov kasteel

Egeskov kasteel

Oude boerderij

Æro sobygaard

De waterburcht **Egeskov** werd in 1552 gebouwd in een meer. Een volledig eikenbos was er nodig om voldoende palen te hebben voor de fundamenteën. Egeskov betekent immers eikenbos. Een gedeelte van dit kasteel staat open voor bezoekers. Het is een bron van inkomsten voor de huidige graaf en zijn dure hobby, het verzamelen van oude transportmiddelen. Zijn overgrootvader was een gerenommeerd jager met pijl en boog. Het park is 20 hectaren groot en biedt verschillende recreatiemogelijkheden.

“Manneken Pis” in **Bogense**. Dit is geen vergissing! Een kopie van ons Manneken werd er in 1934 onthuld en met gemengde gevoelens onthaald. Nu is het Manneken «cultureel erfgoed» in dit kleine vissersstadje in het noorden van Funen.

Te **Ladby**, eveneens in het noorden van het eiland, ligt het enige overgebleven scheepsgraf van de Vikingen in Denemarken. Bij het ploegen van zijn veld stootte een boer op grote stenen. Bij de uitgraving van de heuvel ontdekte men het Vikingschip. Het Ladby-schip is 22 meter lang en bijna 3 meter breed. Hierin werd omstreeks het jaar 925 een Vikingkoning begraven, samen met zijn paarden, honden en waardevolle voorwerpen. Het scheepsanker en de ketting is vrij goed bewaard.

Faaborg was in de Middeleeuwen een respectabel stadje. Door oorlogen en ziektes was het aantal inwoners begin 19de eeuw teruggebracht tot duizend, een dieptepunt. Vandaag de dag is Faaborg een levendige havenstad met veerverbindingen naar verschillende eilanden van de Fuunse archipel; Faaborg, een stad met goed bewaarde vakwerkhuisen en een pittoresk centrum. Tijdens de zomermaanden doet de nachtwachter hier 's avonds zijn ronde. Iedereen kan met hem meewandelen en luisteren naar zijn verhalen over de stad. Alles in het Deens!!

Ærø, Langeland en Tåsinge

Ærø, Langeland en Tåsinge zijn de grootste van de 96 eilandjes die Funen omringen. Tåsinge en Langeland zijn door een brug met Funen verbonden. Op het kerkhof van Landet, op het eiland Tåsinge, liggen twee grafstenen onder een oude eik - herinneringen aan een romantische liefdesgeschiedenis die met een drama eindigde. Het verhaal van de Deense circusartieste Elvira Madigan en de Zweedse luitenant Sixten Sparre is door filmregisseur Bo Widerberg roerend in beeld gebracht. Op de vlucht gedreven kwamen ze in Tåsinge terecht waar ze een zomerhuisje betrokken. Gekweld door geldnood en onbegrip zagen ze nog 1 uitweg. Vier dagen later vond men hun lichamen diep in het bos. Een kamer met herinneringen aan het koppel vind je in het Tåsinge-museum, een klein streekmuseum.

Fyn Faaborg

Fyn Faaborg nachtwacht

Tåsinge museum

Langeland is 52 km lang en 11 km breed, een landelijk gebied met bos en uitgestrekte akkers, met boerderijen en typische kerkjes, met windmolens, natuurgebieden met wilde paarden en een groot aantal prehistorische monumenten. **Rudkøbing**, de hoofdplaats van Langeland, is een goed bewaard handelsstadje met 4500 inwoners, dat nu voornamelijk leeft van toerisme. Hier werd Hans Christian Ørsted (1777 - 1851) geboren, de wetenschapper die ondermeer bekend staat als ontdekker van het elektromagnetisme.

Het **Langelandsfort**, gebouwd omstreeks 1950, is een oorlogsmuseum, een stille getuige van de koude oorlog. De onderzeeboot «Springeren» is er de grootste bezienswaardigheid. Vanaf deze plaats hielden de Denen de activiteiten van de landen van het Warschaupact in het westelijk deel van de Oostzee nauwlettend in de gaten.

Wil je het kleinere eiland Ærø bezoeken, dan moet je een ferry nemen. Het is een populaire vakantiebestemming voor zeilers, fietsers, wandelaars en liefhebbers van strandvakanties. In oktober 2023 werd het eiland door een zware storm geteisterd. Het merendeel van de kleurrijke badhuisjes in Marstal werd vernield. Het meest iconische strandhuisje heeft men kort nadien herbouwd en nu trekt het alweer talrijke bezoekers aan.

De hoofdplaats Ærøskøbing dingt mee naar de titel van «Denemarkens Mooiste». Het middeleeuws stadscentrum, met huizen uit de 17^e en 18^e eeuw, is beschermd en wordt soms vernoemd als «sprookjesstad». Het Prior-huis is van 1690. De deur werd - naar men zegt - 300 jaar geleden met ossenbloed bestreken. Dergelijke behandeling zou een perfecte bewaring verzekeren. Het koopmanshuis, gebouwd in 1645, is het oudste huis van de stad. Het lage poppenhuis valt wel het meest in de smaak van de bezoeker.

Het landhuis «Søbygaard» werd in 1580 gebouwd door de jongste zoon van Christiaan III. Het jachtverblijf staat op een kunstmatig eiland, omringd door een granieten wal. Het huidige gebouw is van 1729. De aanpalende hoeve is omgevormd tot museum.

Marstal was en is nog steeds het economisch centrum van Ærø, met een bloeiende zeevaart-industrie en de grootste kustvloot van Denemarken. Het Zeevaartmuseum in Marstal is gehuisvest in 3 woningen die met elkaar verbonden zijn. De kamers zijn volgestouwd met schilderijen en modellen van schepen, met foto's en tafereelen die het leven op zee weergeven.

Ærø heeft ook een huisbrouwerij. In wat oorspronkelijk een zuivelboerderij was, begon men in 1926 bier te brouwen. Je kan de huidige brouwerij bezoeken, genieten van een bieregustatie en lekker tafelen. Wie Ærø in de zomer wil bezoeken, doet er goed aan vooraf zowel de ferry als het verblijf te reserveren.

Fyn Ladby museum

Fyn Nørre Lyndelse Museum Carl Nielsen

INFO

- <https://www.visitdenmark.nl>
- <https://www.visitdenmark.fr>

Le Pays basque, une des plus belles régions françaises

©Texte et photos : José Burgeon

Saint-Jean de Luz

Egunon, bonjour. Ongi etorri, bienvenue au Pays basque, dans le sud-ouest, une des plus belles régions françaises ! La Corniche basque de Socoa -près de Saint Jean de Luz- à Hendaye, le Massif de La Rhune -premier sommet de la chaîne pyrénéenne, la forêt d'Iraty -la plus grande forêt de hêtres d'Europe, le pottok -robuste et petit poney basque, un climat tempéré toute l'année « un ciel fantastique » dit-on ici, la pelote, le surf, le rugby, le golf, les espaces de remise en forme, la

langue basque Euskara, la venta -bar, épicerie, taverne, le piment d'Espelette, le porc pie basque, le jambon de Bayonne, l'artisanat local, les fêtes traditionnelles, voici quelques bonnes raisons de venir au Pays basque. Le sentier du littoral guide les curieux, de Bidart à Hendaye, entre falaises et plages. Et quel plaisir de rouler dans cette magnifique région et de découvrir les « deux jumeaux » -superbes chicots rocheux sur la plage de Hendaye ?

Ainhoa

SAINT JEAN DE LUZ

Station balnéaire de qualité, Saint Jean de Luz s'étend largement le long de l'océan Atlantique, sur 7,5 kilomètres de côte. Le visiteur est fasciné par ses cinq plages, son port de pêche, son port de plaisance, son marché couvert sous halles tous les matins (quels bons moments de découverte de la gastronomie locale !), ses boutiques de la rue Gambetta, que du bonheur donc dans cette cité bien agréable ! Saint Jean de Luz, ville de 12.000 habitants, au sommet de sa prospérité grâce à son activité maritime, fut choisie pour accueillir la cérémonie de mariage du roi Louis XIV, le 9 juin 1660, avec l'Infante Marie-Thérèse d'Autriche, fille aînée du Roi d'Espagne Philippe IV (un des 124 points du Traité des Pyrénées négocié en novembre 1659 par le cardinal Mazarin). L'**église Saint-Jean-Baptiste**, où fut célébré le mariage de Louis XIV, présente un imposant clocher-porche et quelques fenêtres des 14ème et 15ème siècles. Les galeries en bois sont caractéristiques de plusieurs églises basques. L'Infante d'Espagne et future reine de France résida à Joanoenia dite « Maison de l'Infante » jusqu'au 8 juin 1660, veille du mariage. L'**Hôtel de Ville** du 17e siècle se dresse sur la merveilleuse **Place Louis XIV**, face aux platanes, au kiosque et au Café de la Marine. De nombreuses compétitions de surf de niveau mondial y sont organisées. **Socoa**, village voisin, présente son agréable port, son château-fort et de ses écoles de voile. **Ciboure**, face à Saint Jean de Luz, est un autre endroit sympathique pour la promenade.

L'EUSKARA

Cette langue, qui ne fait pas partie du groupe indo-européen, demeure l'une des plus anciennes langues au monde. La pelote basque se pratique dans plus de 25 pays ; citons notamment les noms *chistera* et *cesta-punta*.

LE TRAIN DE LA RHUNE

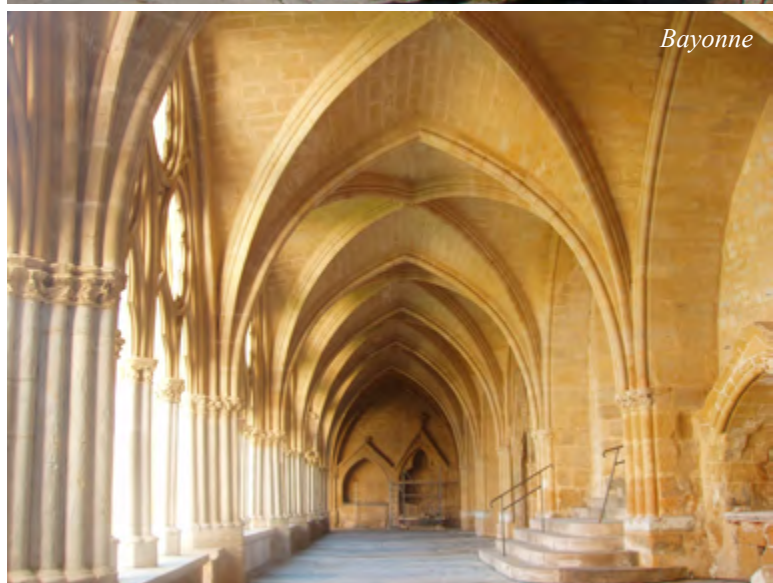
Un conseil : empruntez ce train authentique à crémaillère vers un panorama exceptionnel ! La montagne domine de ses 905 mètres la côte. On découvre les sept provinces basques, les sommets des Pyrénées, les plages infinies des Landes et de la Côte basque de Biarritz à San Sebastian (côté espagnol). L'ascension dure 35 minutes, à une vitesse de 9 km/h. D'autres villages sont très pittoresques, souvent classés « villages fleuris », avec les maisons aux murs blanchis à la chaux, les colombages de couleur rouge sang-de-bœuf et les toits en tuiles romaines.

Place Louis XIV

La Rhune

Bayonne

Terrain de pelote

Biarritz

BIARRITZ

Le Pays basque, c'est également Biarritz l'impériale, le Rocher de la Vierge et sa superbe plage, la cité du chocolat et Bayonne, connue pour sa majestueuse cathédrale gothique, ses remparts et...son succulent jambon.

LA GASTRONOMIE

Saint Jean de Luz -15e port de pêche en France, où 90 espèces de poissons transitent par la criée- offre de nombreuses spécialités. Chez Kako, face aux halles, propose notamment les chipirons frais sur planches (*calamares à la plancha*), la sole et l'*itxassou* (fromage de brebis avec sa confiture de cerise noire). La devise de la maison «*Hemen sartzen dena bere etchean da*» se traduit par «Chaque personne qui rentre ici est comme à la maison». Le Bar Basque présente l'assiette de charcuteries ibériques (*lomo*, saucisson chorizo), la dorade à l'espagnole, la terrine de chevreuil maison, le merlu de ligne à la vigneronne, le gâteau basque à la confiture de cerise noire, la lotte, les coquilles Saint-Jacques sautées à l'ail et persil, les *piquillos* (petits poivrons rouges farcis à la brandade de morue, sauce tomate). La liqueur *Izarra* verte (ou jaune, plus sucrée éventuellement) sur glace est un régal. *Bidéon*, bon voyage !

INFO

- Les patrons de l'Hôtel *Les Almadies**** vous accueillent avec le sourire dans un cadre typique et agréable, non loin du centre et du port.
- www.saint-jean-de-luz.com
- www.tourisme64.com

Gran Canaria

waarin een klein eiland groot kan zijn

© Tekst en foto's: Karel Meuleman

Stel je voor: je wil weg van alle zorgen, naar de zon, genieten, je inspannen door wat te wandelen en te fietsen om daarna te kunnen ontspannen. Goed plan! Tot... de natuurelementen zich laten voelen, juist diè week: een storm, Thérèse, om u tegen te zeggen, heeft een en ander gedwarsboomd. Maar we lieten ons niet doen. Een paraplu en regenkleding zijn gemaakt om niet nat te worden en radars en wolkenfoto's zijn vandaag de dag zo nauwkeurig dat je kunt uitstippelen waar je 't minst last zult hebben van storm- en regenweer. Enfin, al bij al is onze vakantie nog best meegevallen als je weet dat enkele dagen later geen vliegverkeer mogelijk was door stakingen en dat de calima, een zandstorm uit de Sahara, de richting van de eilanden uitkwam, ook weer gevolgd door een volgende storm. Het beeldverhaal hierna laat zien dat onze vakantie toch nog meeviel... Een beeld zegt immers meer dan 1000 woorden.

EEN BEELDVERHAAL

Het vulkanische eiland maakt deel uit van de Canarische eilanden, een archipel in de Atlantische Oceaan, zo'n 4 uur vliegen vanuit Brussel en zowat ter hoogte van de

westelijke Sahara. Fietsen zat er totaal niet in, want de wegen in het binnenland waren bezaaid met gevallen gesteente en overstromde wegen. Al zou ik er anders ook niet voor kiezen om te fietsen op het eiland want er zijn vrijwel geen aparte fietspaden en niet alle chauffeurs zijn even handig en/of galant in het verkeer. Wandelen langs de kust daarentegen is wel aangenaam, al zag de zee er minder aantrekkelijk uit door de modder en puin dat uit de bergen naar beneden kwam.

De duinen rond Maspalomas aan de zuidkust zijn ideaal om kriskras te doorkruisen. Je mag ze gerust zandbanken noemen die geregeld verschuiven en zich uitstrekken over meer dan 400 hectaren, van Playa del Inglés tot de vuurtoren van Maspalomas. Vooral 's ochtends en 's avonds werpt het zonlicht zich fotogeniek over het landschap tijdens de 'gouden uren'. Maar verschiet niet als er plots naakte zonneklippers opduiken. Het is immers een geliefde plek voor nudisten.

Wind was er genoeg met Thérèse, de ‘storm van de eeuw’ (aldus de schreeuwerige *Daily Express*, de Engelse pendant van Het Laatste Nieuws) en dat blijkt ook uit bijgaand beeld op de trappen van Teror. Het wordt genoemd als een van de mooiste dorpen van het eiland. Het is ook een lieflijke stadje op een helling, met de traditionele houten balkonnetjes aan de huizen en een basiliek, eindpunt (en soms pijnpunt) van de pelgrims die er rond 8 september de Virgen del Pino (O-L-Vrouw van de Pijnboom, patroonheilige van het eiland) komen aanbidden. Achter het altaar, te midden van een bombastische muur van bladgoud, vind je het schrijn van de heilige Maagd. Vlakbij de basiliek ligt het Plaza Teresa de Bolívar, aangelegd ter nagedachtenis aan de echtgenote van Simon Bolivar, vrijheidsstrijder en bevrijder van vele landen in Midden- en Zuid-Amerika, wiens overgrootvader in Teror werd geboren.

Langs de kust heb je goeie, goedkope en regelmatige busverbindingen. Voor reizen naar het binnenland heb je wat meer geduld nodig. Of je huurt een wagen zoals wij, bijvoorbeeld een Kia Picanto: vier dagen voor €115, all-in en benzine is relatief goedkoop (zie verder).

Firgas is zeker een (kort) bezoekje waard! Al is het maar omwille van de bekende helling met z'n trapsgewijze fontein, afbeeldingen van de verschillende delen van de Canarische Eilanden en de rij prachtige, betegelde banken. Het voetgangersgebied van de Paseo de Canarias is gebruikt voor de bouw van een 30 meter lange uit lokale steen opgetrokken, getrapte waterbron. Bovenaan staat een beeld dat duidt op water als bron van traditionele rijkdom. Aan één zijde van de Paseo zijn de 21 wapens van alle gemeenten op Gran Canaria aangebracht, naast het wapen van het eiland zelf. Op de grond staan de zeven Canarische Eilanden afgebeeld, met hun wapenschilden en karakteristieke landschappen. Wat verder, vanop de Mirador Plaza de San Roque, heb je een geweldig uitzicht over de baai van Las Palmas en de berg Arucas. Op heldere dagen zou je zelfs de eilanden Tenerife en Fuerteventura kunnen zien.

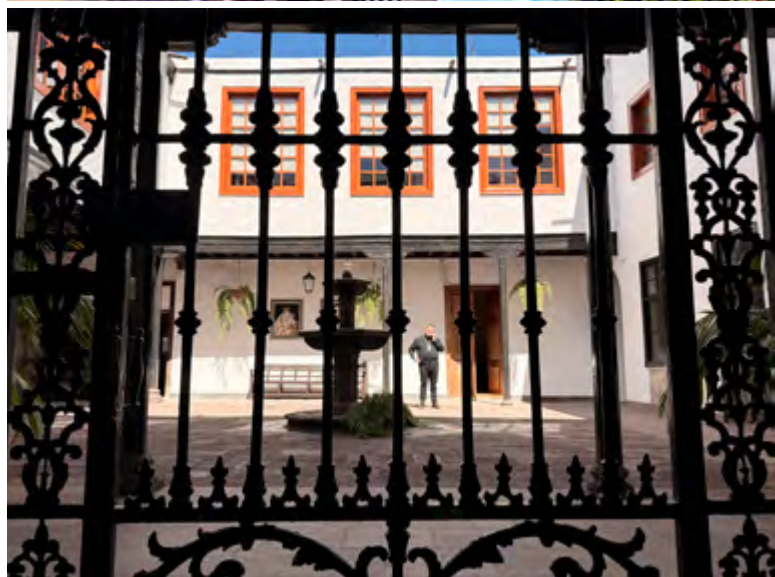
Nu we het toch over pittoreske dorpjes hebben: **Puerto Mogan** is een klein maar fotogeniek vissersdorpje, vol kleurrijke huisjes en autovrije straatjes. Het wordt klein Venetië genoemd omwille van de grachtjes en brugjes. De meeste huisjes zijn logementen en de vele restaurantjes zitten vol toeristen, maar dat hoort erbij. Klim eens via 257 trappen naar de *mirador* met grandioos uitzicht over het dorpje. Je komt dan voorbij de lokale bekendheid, Elias Garcia (1880-1974) die er op een bankje z'n leven overpeinst als verkoper van fruit en zoet riet. Elke vrijdag is er een markt rond de haven, de “Mercadillo de Mogan”.

De hoofdstad **Las Palmas de Gran Canaria** ligt in het noorden en heeft een zeer drukke haven annex industrie. **Las Canteras** is het 4 km lange wit zandstrand in het noordwesten maar als je wat cultuur wil opdoen, kun je best vertrekken in de buurt van het Santa Ana-plein. Daar vind je ook de indrukwekkende kathedraal (bovenop heb je een schitterend uitzicht) en enkele monumentale paleizen, al dan niet bisschoppelijk. Aan de achterkant ervan staat het Casa de Colon waar Columbus verbleven heeft. Het kijkt uit op de Calle de Los Balcones die haaks op de zee staat. Loop je verder langs de Alameda de Colon met in het midden van het plein een standbeeld van Columbus, dan ben je niet zo ver van de winkel-wandelstraat Calle Triana.

We verbleven in hotel Don Gregory by Dunas in San Agustin. Een groot maar toch gezellig hotel met de voeten in zee. Vooral de diners zijn me bijgebleven, weliswaar in buffetvorm maar elke avond verschillend, dikwijls ook in een thema. Tel daarbij het uiterst vriendelijk personeel en je hoeft niet verder te zoeken. Het feit dat men veel moeite moest doen om het water buiten te houden door de al genoemde storm doet niets af van de kwaliteit van het verblijf. We huurden een auto aan de overkant van de straat voor een schappelijke prijs; de wagen mocht er ook 's avonds blijven staan. De eigenaars, man en vrouw, reeds tweede generatie, verzorgen je met de glimlach en maken je graag wegwijs.

INFO

- <https://www.grancanaria.com/turismo/nl>
- <https://www.hotelesdunas.com/en/hotel-dunas-don-gregory/>
- <https://maximiliansrestaurant.es/nl/> (lekker en betaalbaar; prachtig gelegen op de wandelboulevard van Maspalomas, onder de vuurtoren)
- <https://www.autosbaezcanarias.com>
- Zoals ook bij een aantal andere reportages is hier te weinig ruimte om alle foto's te plaatsen. Je vindt een bijkomende keuze op <https://www.ubjet.org/extra>

In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute! (deel 16)

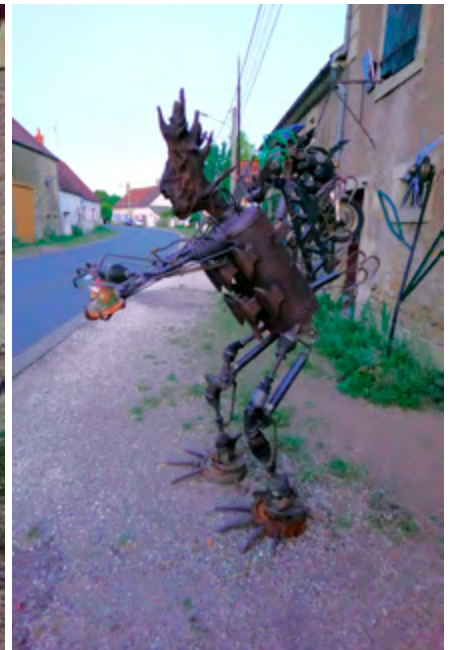
©Tekst en foto's: Patrick Perck

En nu naar **Couy**. Had mij verteld zeker voldoende nat en droog mee te nemen want onderweg nada te vinden. Had vier liter bruis rood mee en nog noten als voorraad, meer kon ik echt niet torsen. Na kwartiertje zeer steil klimmen stak een Nederlands koppel mij voorbij. Zij met brace want knie wilde niet mee. Ze gingen in één ruk naar Santiago (uiteraard niet in één dag!). Beiden achteraan in de vijftig en nog niet pensioengerechtigd maar met Corona en vele familiedoden hadden ze beslist te stoppen met werken. Waren onderweg toen haar knie begon op te spelen. Kinderen hen komen ophalen en linea recta naar kliniek in Platte Land. Geen operatie maar ontstekingsremmers en op bevel platte rust. Laptten dit aan hun laars en opnieuw op stap maar nu gewapend met tentje. Konden stoppen waar ze wilden (of moesten). Alles bij inclusief slaapzakken, komfoortje, matjes, sticks... Twee kilometer verder stak fietser mij voorbij. Hij stopte en vroeg iets wat ik totaal niet begreep. Bleek Hollander te zijn (opnieuw Nederlander!) die probeerde Frans te spreken. Hij wilde te voet naar Santiago maar steevast 30 kilometer per dag afhaspelen. In Rocroi waren zijn beide knoesels overwerkt en kon hij niet meer stappen. Maar wel fietsen! Heeft dan een soort veldfiets gekocht met zijzakken en fietst Frankrijk door. Aan grens met Spanje wil hij zijn fiets verkopen en hoopt daartegen opnieuw te kunnen lopen (maar dan maar 15 km per etmaal). Maar waarom veldfiets? Nogal logisch want hij heeft enkel de kaarten voor de Camino te voet en met een gewone fiets moet je totaal andere wegen volgen... Hij was op zoek naar een winkeltje om drinken te kunnen kopen. Ik heb hem laten drinken van mijn eerste fles die nog maar voor ¼ aangeboord was. Dronk hij die toch niet in éénmaal volledig leeg zeker!

In **Brécy** in klein hotelletje geslapen, vol met zoemende Loiremuggen. Kon zeer vroeg ontbijten want er waren nog stappers die ook tegen 06.00 u hun ontbijt wilden. Ik klopte aan om 05.45 u. gemompel: *six heures est six heures!* Was zeer zeker een oud militair! En inderdaad: bleek korporaal op rust te zijn. Om stipt zes uur verschenen de twee oudere dames. Oudere? Negen jaar jonger dan ik!. Dames in short en op sandalen. Gingen die

stappen? Maar ik was nog maar net aan 't wennen aan de ochtendduister toen beide hinden mij voorbij huppelden en hoe ik ook mijn best deed, ze werden steeds kleiner en kleiner aan de kim. Die avond kwam ik ze pas opnieuw tegen want we sliepen in een zeer "alternatieve" slaapstede. De gastenkamer was op zolder. Eén ruimte vol... met van alles. En beneden nog erger. Ook één grote ruimte met de keuken of wat er moest voor doorgaan, vier stinkende matrassen (voor de kinderen), in een hoek een twijfelaar als bed voor de ouders en duizenden... spinnen. De kinderen tussen 1,5 en 6 jaar werden achternagezeten door twee honden, drie katten en zowaar ook een hangbuikzwijn! Ze hadden ook nog twee ezels, een pony en een geit en ook nog enkele konijntjes maar die stonden op stal of in de wei. Maar de achterwand van de stal was tegelijk ook de zijwand van hun "leef"ruimte

en daar stond een grote deur... helemaal open. Mag dat toe? Neen, zeker niet want het loopt hier vol vossen en 's nachts durven die zowaar op rooftocht komen. We moeten dit te allen prijze vermijden en er desnoods als de "konijnen" (kippen) bij zijn... Kinderen lopen er aller vuilst bij en zo ook de ouders maar ze zijn zo vriendelijk. Zij is uitgedost met een onbeschrijfelijk aantal felkleurige lappen en bij elke buiging zie je haar (niet van je stokken te blazen want pannelat) boezem. Hij is het spiegelbeeld van christus. Toen ik binnenkwam waren ze allemaal uit één bord aan 't eten maar ik kon niet goed thuisbrengen wat het moest voorstellen. Onmiddellijk schoof hij mij een bord toe met kaas. Geitenkaas! Mededeling luidt om allemaal samen te komen tegen 18.00 u want we moeten samen het eten bereiden. Wil je douchen? Doe gerust. Er staat een grote ton op het dak van de stal en er loopt een tuinslangdarmpje van die ton naar beneden buiten. Maar je moet wel de ton nadien bijvullen, met die emmertjes. Die vul je hier in de keuken met de pomparm. Twee emmertjes water halen... Nacht was ramp want die twee sandalenhinden wilden in onze slaatzolder de raampjes niet open wegens de mogelijke vossen! En ik wilde verse lucht. We mochten echter vroeg weg op voorwaarde dat we geen licht noch geluid zouden maken. Dus 's avonds rugzak gefit en beneden tegen voorpoort klaar gezet en slapen in zelfde slipje welke ik heel de dag zou dragen maar tegen vijf uur de deur uit, mijnwerkerslampje op voorhoofd, niet gewassen, geen tanden gepoetst en met onfris ondergoed. Zeer donker maar met mijn hoofdlampje kon ik paadjes en wegjes wel onderscheiden tot... bam, met mijn hoofd

tegen een ijzeren gedaante. Door steeds naar beneden te kijken had ik niet gemerkt dat ik in een gehuchtje was terecht gekomen waar een plaatselijke kunstenaar zijn trofeeën her en der op de weg had tentoont gesteld. Had met mijn lompe kop zowaar een ijzeren ridder ontarmd. De slag moet zeer luid geweest zijn want ik zag her en der lichtjes aanfloepen. Dus in hazenpad verder.

In **Sainte Solange** was de afspraak dat zodra ik ter plekke aankwam, ik mijn "madame" zou bellen en die zou mij dan komen ophalen met de wagen omdat ze te ver van de Caminoroute woont en ze absoluut haar adres niet wilde kenbaar maken. Waar bellen? In dorpje stond een fiere kerk maar daarnaast een gemeentehuis dat zowaar open was. Zo'n klein dorpje en toch gemeentehuis! Hebben één burgemeester, drie schepenen en één secretaresse. En de secretaresse was aanwezig en bood me een glas water aan. Maar ik verteer geen plat. Maar ik zag wel een fles siroop staan. Terwijl mijn stempelboekje werd ge- en bestempeld en ondertekend goot ik nogal rijkelijk van die siroop in mijn glas. Bleek Pernod. Enfin, plat water op die wijze verteer ik wel. De secretaresse had ook al naar mijn madame gebeld en die bleek al onderweg. Secretaresse kende "madame" goed en begon te vertellen. Iedereen kent "madame" en je zal haar vlug zelf leren kennen. En terwijl deze dame – ik schatte haar begin in de tachtig - me naar haar stulpje bracht begon ze zelf haar leven te vertellen. Stulpje bleek zeer groot herenhuis, koloniale stijl, midden tussen haar landerijen. Ze heeft 7 mensen in dienst en 8 pachters en ze heet Madame Solange. Is van adel, zeer oude adel, dus niks te maken met de "nieuwe" adel door Napoleon

En haar persoonlijk heiligdom!

nog ingesteld... Haar stamboom, die ze me toonde en die elke 50 jaar wordt aangevuld toont haar afstamming van... de Medici! En ook Karel VI komt in haar pedigree voor. Had twee dochters maar één is enkele jaren geleden gestorven na drie jaar aan de dialyse te hebben gehangen. Andere dochter al zeer lang geleden overleden. Haar man, ook van adel en zelfs nog verwant aan haar (dus toch ergens incest?) is tien jaar geleden verongelukt tijdens een jachtpartij. Haar oudste dochter had nog een zoon van rond de dertig, die nu wees is en dus ook bij haar inwoont. Een heel beleefde, zeer verstandige maar totaal in zichzelf gekeerde soort Raspoetin. Vertelde hele verhalen over filosofie maar wilde niet op de foto want dat zou hem betoveren.

Madame Solange moest nu naar de podoloog en ik vroeg of ik mee mocht want had al vier dagen last aan mijn twee kleinste tenen linker voet. Werd geweigerd want afspraak diende minstens vier maand bij voorbaat te gebeuren! Madame liet mij over aan de zorgen van haar eerste huishoudster die ook, zoals iedereen daar, zeer vriendelijk was maar die een soort onbegrijpelijk brabbeltaaltje uitkraamde. Wees op mijn kleren. Die zou ze wassen. Ik opperde dat mijn kousen, stijf van niet al te properigheid maar op 20° mochten worden gewassen, maar brabbeltaalkraamster dimde niet. Alles moest uit, dus snel reserveondergoed opgevist. Was ook mijlen ver te ruiken dus ook dat mee. Dan maar shortje dat ook dienst deed als pyjama aangesjord maar ook dat griste ze mee. Kreeg een soort legerbroek aangereikt en de nodige ceinturen om dit gevaarte op te houden. Alles in de machine en nadien op droogrek in de tuin... En toen begon het te regenen. Had dit niet verwacht want was 20 juli en *drache nationale* heeft noblesse oblige plaats 's anderdaags op 21 juli! Snel mijn kleren binnen maar gelukkig was alles 's anderdaags lekker droog en lekker zacht en lekker ruikend. Ondertussen was madame terug thuis gekomen en wilde ze me haar landerijen en eigendommen tonen. Tussen de regenvlagen door moest ik mee wuiven naar de groetende boeren en knechten... en wuiven dat ik deed! Zij echte adel, ik in mijn geleende legerbroek en een damesgolfje diep weggezakt in haar auto. En landerijen bezat ze wel: massa's. Zelfs een eigen kerkje/kapel! 's Avonds heerlijke maaltijd voorafgegaan door eigen aperitief op basis van vlierbloesem en bij exquise maaltijd zelfs haar eigen Loirewijn. Je bent van adel of je bent het niet!

Op 21 juli nog steeds regen en stortbuien in overvloed (dus toch *drache nationale*). Madame ging me ergens afzetten op de Caminoroute maar door aanhouden bliksemschichten besloot ze me iets achter een ven de deponeren, zowaar op een heuse Romeinse heirbaan. Kilometers gelopen op een echte authentieke heirbaan met her en der nog de oorspronkelijke Romeinse plaveisels. En volgens de merkwaardige vrouw zou ik op deze heuvel de torens moeten zien van... **Bourges**. Maar regen en onweer beletten dit. Enkel bliksemschichten en toch... *Bourges, here I come...*

A tourist takes a picture... in Melchtal (Switzerland)

© Tekst en foto : Karel Meuleman

Dit beeld wil ik jou, lezer, niet onthouden. Het straalt zoveel rust, zoveel kalmte uit, net zoals hotel Paxmontana, van waaruit de foto begin oktober is genomen. ‘Vreedzaam in de bergen’ betekent de naam van het hotel, in het piepkleine gehucht Flüeli-Ranft bij het begin van het Melchtal. Vanaf de pergola heb je ’s zomers een weids zicht richting St. Niklausen (merk het kerkje links) en in de verte Melchsee-Frutt op 2000 m hoogte. Onderaan het terras liggen de bedden met hoteleigene groenten en ga je nog verder dan daal je af langs een kruisweg naar de Melchaa. Onderweg passeer je dan de kluis van Bruder Klaus, beschouwd als de stichter van Zwitserland. Z’n geboortehuis staat vlakbij het hotel; de streek wordt druk bezocht door pelgrims. Het Jugendstil-hotel zelf is prachtig gerestaureerd. Vanuit het restaurant blik je op het Sarnertal en de Pilatus (*‘trägt der Pilatus ein Hut, wird das Wetter gut’* – hangt de Pilatusberg in de wolken, wordt het mooi weer). Groen overheerst de foto. Het is ook een vruchtbare streek, dank zij de vele regen (men zegt wel eens ‘Melchtal is de pispot van Zwitserland’, maar zo heb ik het maar zelden ervaren) en uiteraard ook sneeuw. Groene weiden zijn nodig om het vee te voeden: ’s winters in de stal, in voor- en najaar op de weiden in het dal en ’s zomers hoog op de alpenweiden. De *Almauf- en Almabtrieb* in lente en herfst zijn een echte belevenis. I don’t want to withhold this image from you, reader.

It exudes so much peace, so much calm, just like the hotel Paxmontana, from where the photo was taken in early October. “Peaceful in the mountains” means the name of the hotel, in the tiny hamlet Flüeli-Ranft at the entrance to the Melchtal. In summer you have a wide view towards St. Niklausen (notice the church on the left) and in the distance Melchsee-Frutt at 2000 m altitude. Beneath the terrace are the beds with hotel’s own vegetables and if you go even further you descend along the Stations of the Cross to the Melchaa. On the way, you will pass the hermitage of Bruder Klaus, considered as the founder of Switzerland. His birthplace is close to the hotel; the region is visited by pilgrims. The Art Nouveau hotel itself has been beautifully restored. From the restaurant you can look out over the Sarner Valley and the Pilatus (*‘trägt der Pilatus ein Hut, wird das Wetter gut’* – if the Pilatus mountain is in the clouds, the weather will be nice). Green dominates the photo. It is also a fertile region, thanks to lots of rain (people sometimes say ‘Melchtal is the piss-pot of Switzerland’, but I have rarely experienced it that way) and of course snow. Green pastures are necessary to feed the cattle: in winter in the stable, in spring and autumn on the meadows in the valley and in summer high up on the alpine pastures. The *Almauf- and Almabtrieb* (Alpine Cattle Drive) in spring and autumn are a real experience.

Een mooie dag in Mons

©Tekst: Patrick Perck - Foto's: Patrick & Pexels.com

David Hockney

EEN HYPERMODERN MUSEUM

In het najaar van 2025 kon je in CAP – Musée des Beaux Arts de Mons (in Bergen) een kleurrijke ontmoeting beleven met het werk van David Hockney. De tentoonstelling *The Song of the Earth* liep tot 25 januari 2026 en bracht schilderijen, digitale iPad-tekeningen en monumentale landschappen samen in zes thematische zalen en drie immersieve ruimtes. De expo liet kunst, muziek en poëzie samensmelten, met de symfonie *Das Lied von der Erde* van Gustav Mahler als muzikale rode draad. Het hypermoderne museumgebouw, midden in het historische centrum van de stad, vormt een verrassend lichte en open tentoonstellingsruimte waar moderne kunst en historische collecties elkaar ontmoeten. Hoewel deze tentoonstelling ondertussen voorbij is, blijft het museum een levendige plek waar regelmatig nieuwe exposities rond moderne en hedendaagse kunst worden georganiseerd. Hou dit zeker in 't oog. Trouwens, de permanente kunstwerken, die vooral de regionale stromingen (Ecole de Mons) belichten zijn zeker ook de verplaatsing waard. Maak dan zeker van de gelegenheid gebruik om een bezoekje te brengen aan de tuin van “Poirier Beurré” met een botanisch gedeelte, een permacultuurtuin en een guinguette waar je bij mooi weer kan picknicken. Deze tuin vormt tegelijk de verbinding tussen het Museum en het Collectiehuis van CAP.

Beffroi

OP ONTDEKKING

Een bezoek aan het museum laat zich bovendien perfect combineren met een kleine ontdekkingstocht door de stad. Op een paar minuten wandelen ligt de charmante **Grand-Place**, waar terrassen en cafés uitnodigen tot een welverdiende pauze na al dat kunstkijken. In de smalle straatjes rond het plein vind je gezellige restaurants en bistro's waar je met een lokaal biertje of een dampend bord comfortfood de indrukken van de dag rustig kan laten bezinken. En Mons heeft nog meer in petto: de barokke **belfort** van Mons torent trots boven de stad uit en staat zelfs op de UNESCO-werelderfgoedlijst. Kunst, erfgoed en gastronomie liggen hier letterlijk op wandelafstand van elkaar. Kortom: Bergen blijft een heerlijke bestemming voor een cultureel uitstapje – met een beetje kleur, een beetje geschiedenis en vooral veel gezelligheid.

INFO

- Rue neuve 8, 7000 Mons
tel : +32 65 40 53 25
polemuseal@ville.mons.be

Le Lion de Waterloo rugit de plaisir : il attend à nouveau ses visiteurs, avec de nombreuses animations

©Texte : Gilbert Menne - ©Photos : Brigitte Bauwens & JPL

Le 22 mai dernier fut un grand jour pour le Lion de Waterloo, inauguré le 4 novembre 1826 et actuellement propriété de l'État belge. A l'occasion de son bicentenaire, la Régie des Bâtiments a terminé d'importants travaux de rénovation et d'entretien portant sur la statue, l'escalier et les éléments en pierre et en fonte. Au total, 665.000 € ont été investis pour cette œuvre, en grande partie par les joueurs de la Loterie Nationale. Gestionnaire du Domaine de la Bataille de Waterloo, la société Kléber Rossillon a concocté un vaste programme d'événements pour fêter dignement cet anniversaire.

Le week-end des 27 et 28 juin se tiendra la « **Bataille d'Hougoumont** », en partenariat avec le musée provincial Dernier Quartier-Général de Napoléon. Le samedi à 19h30 et le dimanche à 10 h30, les deux armées s'affronteront dans les champs, à 1 km aux abords Sud de la ferme d'Hougoumont qui fut le nœud de la bataille de Waterloo. Les diverses phases de la reconstitution de la bataille, à laquelle participeront 500 reconstitueurs en uniforme, seront commentées par un spécialiste. Le parking sera prévu près du Lion, avec des navettes entre les sites d'animation. Le public sera debout, sans tribunes. Les deux jours, dès 10 heures, le public pourra se plonger dans l'ambiance historique des **deux bivouacs**, français

Troupes britanniques devant Hougoumont

dans l'ancienne ferme à Vieux-Genappe et anglo-néerlandais à Hougoumont. **Au DQGN**, on pourra assister, dans la cour, le verger du musée et dans les champs, au campement des troupes et à des scènes historiques telles que le repas de l'Empereur, des réunions d'état-major ainsi que les soins aux chevaux et autres activités. La **ferme d'Hougoumont** abritera un camp militaire et un village civil avec des artisans et des vieux métiers.

Le week-end des **15 et 16 août**, ce sera **La Butte en fête**, avec des animations familiales, incluses dans le ticket d'entrée et gratuites pour les enfants de moins de dix ans : tyrolienne géante depuis le sommet du Lion, mur d'escalade et animations historiques avec tirs au canon et au fusil. Le 15 août, concert du groupe Mister Cover (20h30).

Le 12 septembre, un **spectacle «200 ans d'histoire»** commenté par Patrick Weber, animera la butte, avec une partie musicale par Musica Mundi.

Le 4 novembre, l'historien Alain Lacroix donnera une **conférence** sur l'histoire de la Butte du Lion.

Par ailleurs, jusqu'à la fin de l'année, une **exposition «Iconic Lion»** réalisée par deux photographes professionnels, propose une immersion visuelle de la Butte. Elle se tient au Mémorial, sur le chemin des Vertes Bornes en direction d'Hougoumont, au DQGN, au Musée Wellington et à l'Office du Tourisme de Waterloo.

Au coeur des combats

INFO

- www.waterloo1815.be
- Réservations : reservations@waterloo1815.be et 02/385 19 12
- Contact presse : Carla Pacitti, 0470/07 73 12

VIENT DE PARAÎTRE JUÏST VERSCHENEN

Îles grecques, murmures d'azur et de lumière

©Texte : Gilbert Menne - ©Photos : José Burgeon

Notre collègue José Burgeon vient de publier son premier livre. La Grèce a toujours été sa destination favorite. «Îles grecques, murmures d'azur et de lumière», paru chez www.amazon.fr invite les lecteurs à (re)découvrir quinze îles, non pas en touriste pressé, mais en prenant son temps, en profitant du climat, de l'ambiance, de la douceur de vivre, des sensations et plaisirs divers. C'est un tourisme doux, respectueux et convivial, à l'image de l'auteur de l'ouvrage. Nous ne doutons pas que cette parution de qualité sera suivie de beaucoup d'autres.

KNOKKE in het Interbellum 1920-1940

©Tekst: Patrick De Groot

Dit rijkelijk geïllustreerde boek over *Knokke* (de Nederlandse naam Knokke werd pas in 1946 officieel!) handelt ook over de deelbadplaatsen Zoute (eigenlijk Het Zoute) en Albert Plage (= Albertstrand).

De tussenoorlogse periode (of Interbellum) was de belangrijkste groeiperiode voor de mondaine en internationaal (vooral bij de Engelsen) bekende badplaats. Zo telde Knokke in 1931 niet minder dan 159 hotels en 57 pensions! Na WOII en vooral vanaf de jaren '60 werden heel wat hotels vervangen en (meestal) gesloopt voor residenties met appartementen, maar veelal werd de oorspronkelijke hotelnaam bewaard (b.v. Continental, Sablon, The Links, en het iconische Memlinc dat in 2025 werd afgebroken – behalve een deel van de beschermde gevel- om plaats te maken voor de duurste appartementen van de badplaats). Het totaal vernieuwde hotel Britannia in de (voor Het Zoute) typische Anglo-Normandische stijl dateert uit 1928.

Het boek is chronologisch opgebouwd per jaar vanaf 1919 t.e.m. 1940, en geeft telkens een beknopte beschrijving, gevolgd door specifieke items. Op het eerste zicht lijkt het

boek nogal chaotisch in elkaar te zijn gestoken, met zeer veel gegevens over alles en nog wat m.b.t. de badplaats: het is dus zoeken naar de meest besproken items die verweven doorheen het boek aan bod komen:

Hotels: staan zeer centraal en worden overvloedig en prachtig geïllustreerd (telkens met openingsjaar en jaar van stopzetting of sloop)

Transport: over de tram, de trein (o.m. de kortstondige Pullmanverbinding met Parijs) en de stations (het 1ste in 1920, het 2de in 1932 en het huidige 3de uit 1956), de verkeersweg naar Maldegem, de luchthaven Het Zoute (1930-1959)

Evenementen, vermaak (het modernistische Casino werd geopend in 1930; de Badinstelling Zoute in 1936; de laatste cinema verdween in 2021), sport (voor de Engelsen vooral golf en tennis), het verenigingsleven en uiteraard kunst (Knokke was een mekka voor kunstenaars)

Kerken (o.m. de Dominikanenkerk °1925 en de Heilig Hart kerk °1935)

Projectontwikkelingen: vooral in Het Zoute (met de Cie du Zoute) en Albertstrand (met de Pavillon du Lac °1926 aan het Zegemeer, dat nu de site is van het exclusieve Réserve resort)

Architectuur: uiteraard met de gebouwen (b.v. Zwart Huis °1925 aan de Dumortierlaan) met vooral aandacht voor de art deco, opgevolgd door het modernisme. Ook tal van bekende architecten (zoals Leon Stynen en Henri Van de Velde) komen aan bod.

Toerisme (naast de hotels ook de vakantiekolonies) en promotie (met o.m. de prachtige affiches)

Gemeenteraad en verkiezingen

Belangrijke personen: zoals de bartender Robert Vermeire en de wafels van Moeder Siska.

Korte bibliografie achteraan. Kortom: dit interessante boek geeft een goede kijk op de bijzonder boeiende bloeiperiode van België's meest mondaine badplaats.

Auteurs: Danny Lannoy en Frie Devinck. Uitgave van De Distel vzw Knokke-Heist, 2025, 288 p., €45. ISBN = 9789081625548.

UBJET Algemene Vergadering in het kasteel van Moerkerke

©Tekst en foto's: Patrick Perck

75 Jaar! Een respectabele leeftijd. Moet toch gevierd worden in stijl, neen? En of dat werd gevierd. Met de hulp van Patrick De Groote werd een passende locatie gevonden: het Kasteel van Moerkerke te Damme.

Vergeet stoffige ridders en saaie rondleidingen, want het **Kasteel van Moerkerke** – waarvan de wortels al sinds de **14^e eeuw** stevig in de Damse klei zitten – bewijst dat geschiedenis ook gewoon heel plezant kan zijn. Wat dit kasteel zo speciaal maakt? Het ziet eruit als een sprookje inclusief slotgracht, maar zonder dat je bang hoeft te zijn voor een draak om de hoek. Vandaag de dag zwaait de **familie Van Robays** er de scepter, maar ze zitten gelukkig niet op een troon; ze hebben het domein namelijk omgetoverd tot dé plek voor **feesten, trouwpartijen en events** waar de champagne rijkelijker vloeit dan het water in de gracht. Het is dus geen muf museum, maar een plek waar de muren na zeven eeuwen eindelijk eens wat goeie muziek en lachende mensen horen. Dus echt de *place to be*.

En komt daar dan ook nog burgemeester Joachim Coens om ons te feliciteren met ons jubileum maar ook om *zijn* Damme op de kaart te zetten.

Wie ooit dacht dat tijdreizen onmogelijk is, is duidelijk nog niet in Damme geweest: dit charmante stadje lijkt rechtstreeks uit de middeleeuwen te zijn blijven hangen,

Burgemeester Joachim Coens samen met de voorzitter Gilbert Menne bij ons UBJET vaandel

al zijn de terrasjes gelukkig wél mee geëvolueerd. Ooit was Damme een bloeiende havenstad die via het Zwin verbonden was met de zee en zo de rijkdom van Brugge mee mogelijk maakte, maar vandaag moet je het stellen zonder scheepsladingen wol en wijn - tenzij je de wijnkaart van een gezellig restaurant bedoelt. Toeristen komen er nu vooral voor de rust, de kronkelende straatjes, de imposante Onze-Lieve-Vrouwekerk en de eindeloze rijen boekenwinkels (want ja, Damme is ook een beetje het dorp van de lezers die hun stapel “nog te lezen” willen verdubbelen). Fietsers en wandelaars vinden er hun paradijs langs het kanaal, terwijl Bourgondiërs zich gewillig laten verleiden door pannenkoeken en streekgerechten—en zo blijkt dat Damme, ondanks zijn bescheiden formaat, nog altijd een haven is, zij het eentje waar men vooral aanmeert voor gezelligheid in plaats van handel. Spreekt onze burgervader dan ook nog over het FinFactor Jazz Damme festival (eind augustus) en het Campo Solar (eind juli, begin augustus). We zijn mee en na de obligate groepsfoto geniet de heer Coens mee van een aperitiefje.

Ondertussen leidt onze voorzitter, Gilbert Menne, het officieel gedeelte van onze statutaire vergadering in goede banen, met een minuutje stilte voor onze overleden broeders en zusters (Daniel Stevens, Lina Van Obergen en Herman Hannon), met de verslagen en met de opsomming van onze verwezenlijkingen in 2025. Alles wordt unaniem goedgekeurd alsook het kasverslag 2025 en de begroting 2026 die ik als penningmeester mocht voordragen. Trouwens een dikke merci aan de controleurs van de rekeningen Mieke Opsommer en Francis Deneef. Mieke zal ook volgend jaar deze taak op zich nemen maar Francis, die bestuurder werd benoemd, zal worden vervangen door Ronald Bosmans.

Onze secretaris generaal Karel Meuleman geeft nog meer duiding over Travelling News en vooral de speciale edities die verschijnen naar aanleiding van ons 75 jaar bestaan en dan worden we overgelaten aan de goede zorgen van Mieke die het Culinaire voor haar rekening neemt. Hier past het dat ik Culinaire met een hoofdletter schrijf. Wat te denken van de Sint Jacobs-oesters met truffel en beukenzwam? Of het kalfmedaillon? Of de millefeuille met rode vruchtjes en sabayon? Exquis!

Alles was goed en aimabel: Sfeer, besprekingen, toespraak van de burgemeester en ontvangst en dus was viering UBJET 75 jaar jong! Hop naar de eeuw...!

UBJET Assemblée Générale au château de Moerkerke (Damme) - Le 14 mars 2026

©Texte et photos : Francis Deneef

Un fameux jubilé de 75 ans, j'avais déjà 5 ans quand l'UBJET est née! Et cela a été célébré avec grande classe au majestueux château de Moerkerke où, quand on se trouve au pied de l'escalier, on se dit «Ah oui, ça en jette!»! Merci à notre collègue Patrick De Groote pour la découverte.

Voilà pour le décor, mais notre journée à Mireille, mon épouse, et moi-même ne s'est pas déroulée dans l'enchantement tout au long. Un proverbe dit: «*Ce qui commence mal, finit mal*» Eh bien non: fake news. Notre journée commença, il faut dire dans des conditions: «on a envie de retourner dans son lit». Température à la voiture: 1° - neige fondante - ciel noir et ce n'est pas tout car la ventilation et le chauffage étaient en panne. Comment désembuer autrement qu'en ouvrant la vitre... voilà voilà. Et en route, bien emmitoufflés pour une journée festive! Et après une bonne heure et 3/4 heure, une apparition d'un coin de ciel bleu. Arrivée sur le parking sous un ciel dégagé où nous retrouvons les collègues tous souriants ce qui nous a fait immédiatement oublier nos déboires matinaux.

Salle impressionnante, la décoration, les blasons et portraits qui nous font remonter dans le temps très austère. Et sur l'imposant escalier, je vois descendre une princesse que j'imaginai et c'était Maïté qui se prêtait à ce scénario.

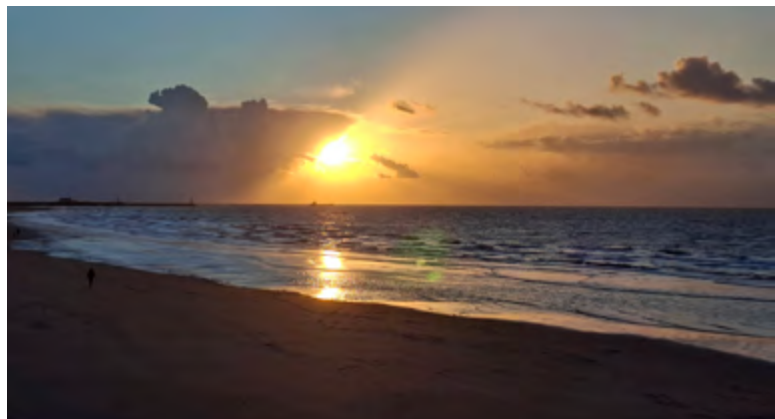

Passons à l'apéritif (toujours très attendu et apprécié), très convivial, même si nous avons trouvé que les zakouskis étaient servis « avec détermination ».

Et après installation sur des chaises bien rangées, notre président, Gilbert Menne, a mené avec maestria la séance officielle de l'assemblée générale. Parmi laquelle, je retrouve toujours avec plaisir le « one man show » de Patrick Perck, notre dynamique trésorier, dans ses explications super-détaillées des comptes de l'association avec ses formules : « Je vais vous expliquer d'où viennent ces 2 euros... » dont j'appréciais chaque mot lors des séances de contrôle des comptes que je prestais avec grand plaisir chez Mieke. Et depuis j'ai été nommé Administrateur. Vu les lieux, j'espérais être intronisé avec une grande épée sur les deux épaules mais bon désillusion...

Tous à table autour desquelles nous échangeons nos histoires personnelles un peu plus longuement qu'autour d'un verre de bulles. Entrée « Santiago » 10/10!. Par contre, pour le plat principal dont tout le monde avait été enchanté, je n'attribue que 2/10 pour les légumes car je ne mange pas de veau et il n'y avait pas d'alternative, je suis le cas ! Mais tout a été compensé par d'excellents vins « Oppidum d'Ensérune », ancien village gaulois de la région de l'Aude servis par un sommelier souriant !

Et pour terminer par un mille-feuilles aux fruits rouges et sabayon aussi délicieux.

Après une superbe photo de famille sur la terrasse, nous nous dispersons pour le retour. Vu l'heure et une météo des plus favorables, Mireille me suggéra de nous diriger vers la côte (l'appel du large...) Knokke-Heist n'étant qu'à 12 km, nous n'avons pas hésité. Petite promenade sur la plage et, association d'idées : l'envie d'une bonne crêpe nous vient, mais rien à l'horizon. Aussi nous avons mis le cap sur Blankenberge et là, belle découverte du « nouveau » pier de 250m qui comprend une structure circulaire Art Déco qui abrite une brasserie. En effet, des travaux de consolidation (remplacement des piliers) et de rénovation ont débuté en 2021 et se sont terminés en 2023 avec deux ans d'avance sur le planning.

Et après avoir dégusté nos crêpes face à la jetée, nous y avons fait le tour et terminé notre journée «...qui finit bien » en apothéose avec un magnifique coucher de soleil !

Ubjet 75

Editions spéciales

Speciale uitgaven

[Travelling News - Special #1FR](#)
[Travelling News - Special #1NL](#)

[Travelling News - Special #2FR](#)
[Travelling News - Special #2NL](#)

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel ! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accomodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,-€
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,-€
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,-€
Banner	75,-€
Advertorial of 2 pages	500,-€

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com | www.ubjet.org

Founders

Walter Roggeman, Jean-Claude Couchard

Editorial Committee

Gilbert Menne, Patrick Perck, Karel Meuleman

Graphic design

Karine Dorcéan

Contributors

José Burgeon, Claudine Clabots, Patrick De Groote, Jean Pierre Demarsin,
Francis Deneef, Maïté Lanthin, Gilbert Menne, Karel Meuleman, Maria Opsommer, Patrick Perck.